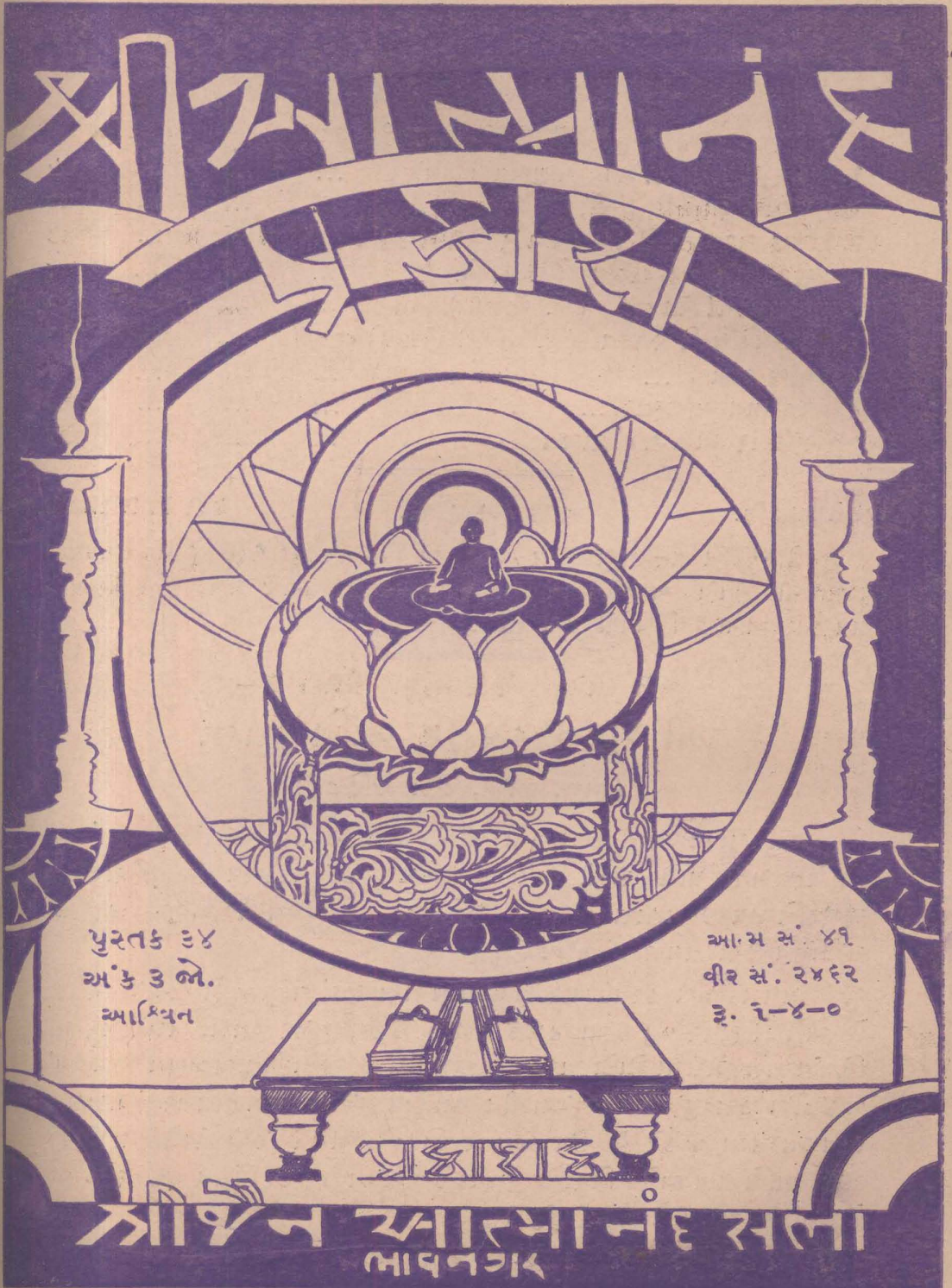

વિષય-પરિચય.

૧. વીર પ્રણામ. ... (શાદ બાબુલાલ પાનાચંદ)	૪૯
૨. સરયગ્ જ્ઞાનની કુંચી. (અનુવાદ)... ..	૫૦
૩. સિદ્ધ પરમાત્માને બિરાજવાનું સ્થાન કયું ? (સંપાદક V.)	૫૩
૪. સુભાષિત પદ સંગ્રહ. (સ. ક. વિ.)... ..	૫૪
૫. આત્માની શોધમાં. (લે. ચોકસી)	૬૦
૬. પવે તિથિની સ્પષ્ટતા (લે. મુનિશ્રી વિકાસવિજયજી)	૬૩
૭. પાંચ સકાર. ... (અનુ. વિકૃત્તદાસ મૂ. શાદ)	૬૪
૮. વર્તમાન સમાચાર.	૬૭
૯. સ્વીકાર અને સમાલોચના.	૭૧

જલદી મંગાવો.

નવી આવૃત્તિ.

થોડી કોપી સીલીકે.

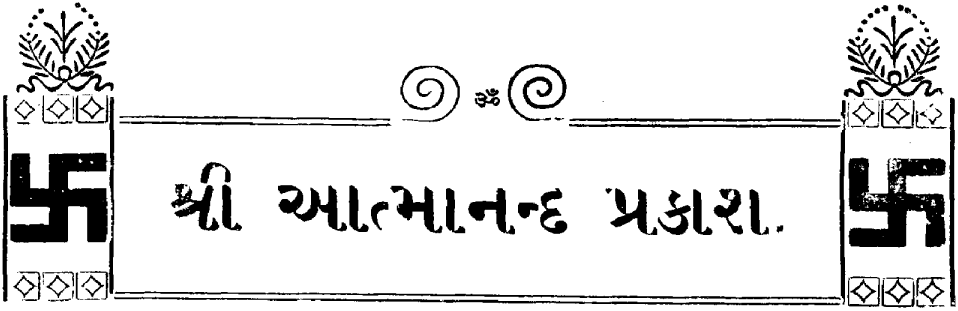
શ્રી “ જૈન તત્ત્વાદર્શ ” પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની કૃતિનો અપૂર્વ તત્ત્વજ્ઞાનથી ભરપૂર સાતશે પાનાનો ગ્રંથ (બે ભાગમાં) માત્ર બાર આનાની કિંમતથી મળી શકશે.

અને ભાગોની થોડી નકલો સીલીકે છે— શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ. (મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત.)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક-લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર ફોર્મનો વધારો થતાં ઘણુંજ મોટો ગ્રંથ થયેલ છે અને તે સુંદર જુદા ઉંચા ટકાઉ કાગળ ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં, શ્રી નિર્ણયસાગરપ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી છપાવેલ છે. સુશોભિત મજબુત કપડાનું બાઈડીંગ કરાવ્યું છે. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન ફક્ત આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદની કોલેજના પ્રોફેસરો, પાશ્ચિમીય અનેક વિદ્વાનો મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ લેવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ જુદું)

સમ્યગ્દર્શનશુદ્ધં યો જ્ઞાનં વિરતિમેવ ચાધ્નુવતિ ।

દુઃખનિમિત્તમપીદં યેન સુલ્લઘ્નં ભવતિ જન્મઃ ॥ ૧ ॥

“ સમ્યગ્દર્શનથી ત્રિશુદ્ધ થયેલા જ્ઞાન અને ચારિત્રને જે પ્રાપ્ત કરે છે તે મનુષ્યનો જન્મ દુઃખનિમિત્ત હોવા છતાં સાર્થક-મુક્તિ-ગમન યોગ્ય થાય છે. ”

તત્ત્વાર્થભાષ્ય-શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિ-વાચક.

પુસ્તક ૩૪ } વીર સં. ૨૪૬૨. આશ્વિન, આત્મ સં. ૪૧. } અંક ૩ જો.

વીર-પ્રણામ.

[ચાલ : કાલી કમલીવાલે.....]

ક્ષત્રિય કુંડના વાસી વીરને પ્રેમે પ્રણામ.

જળ તક તુમે ગર્ભે આયે,

સારી જગમેં શાંતિ લાયે,

જન્મ્યા આપ જિજ્ઞાસ, વીરને પ્રેમે પ્રણામ. ક્ષત્રિય૦

તીસ બરસ તક રહા સંસારી,

તબ ખીછે હુઆ મહાલાગી,

ખપાવ્યા અષ્ટ કરમ, વીરને પ્રેમે પ્રણામ. ક્ષત્રિય૦

ખીર રંધાણી પ્રભુ આપ ચરણે,

ખીલા ઠોકાણા બાપુ આપ કાને,

મહાશાન્ત ગંભીર, વીરને પ્રેમે પ્રણામ. ક્ષત્રિય૦

શાહ બાબુલાલ પાનાચંદ-નડોદકર.

સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી.

પરમાત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ.

(જુદા જુદા ધર્મોની દૃષ્ટિએ)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૯ થી ૩૨)

મનુષ્યકર્તા કોઈ છે કે નહિ ? તે ઉપર વિચારણા.

પરમેશ્વરે સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરવાની તકલીફ શા માટે લીધી એ પ્રશ્ન સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિના સંબંધમાં સૌથી પહેલો ઉદ્ભવે છે. જુદા જુદા ધર્મો આ પ્રશ્નનું સમાધાન જુદી જુદી રીતે કરે છે. સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ પરમાત્માની ઇચ્છાથી થઈ, સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ પરમાત્માને સહવાસ જોઈતો હતો તેથી થઈ, સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ પરમાત્માએ પોતાનાં ગૌરવ અને લક્ષિત ખાતર કરી, સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ એ પરમાત્માનું લીલા-કાર્ય છે એમ સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિના સંબંધમાં ભિન્ન ભિન્ન મતો પ્રવર્તે છે. સૃષ્ટિ-સર્જનના સંબંધમાં આ ચાર મતો પૈકી પહેલા ત્રણ મતો સાવ દોષપૂર્ણ છે. એ ત્રણ મતોમાંનો એક પણ મત સમાધાનકારક થઈ શકતો નથી; માત્ર ચોથો મત એવો છે જેથી ચિત્તનું કંઈક પણ સમાધાન થઈ શકે છે.

પરમાત્મા સ્વયમેવ પરિપૂર્ણ હોય તો તેને કોઈ પણ પ્રકારની મહત્વાકાંક્ષા ન હોય એ દેખીતું છે. પરમ સુખ* એ પરમાત્માનો વિશિષ્ટ ગુણ છે. પરમ સુખમય દશામાં આત્મા પરિપૂર્ણ હોય, સંપૂર્ણ જ્ઞાન હોય અને કોઈ પણ પ્રકારની ઇચ્છાની વિદ્યમાનતા પણ ન હોય. પરમાત્માએ સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરીને અનેક આત્માઓ પોતાની લક્ષિત કરશે એવા વિચારથી આનંદ માન્યો હોય તો પરમાત્મા કદાપિ સુખી ન થઈ શકે. પરમાત્માનો એ આનંદ સ્વાયત્ત નથી પણ પરાધીન છે.

હઃખી મનુષ્યોના સહવાસથી સુખની પ્રાપ્તિ ન હોય. આમ છતાં

* પરમાત્મામાં રૌદ્રતાનું અંતઃકર્ય અયુક્ત છે. રૌદ્રતામાં સુખ ન સંભવી શકે. રૌદ્રતા અને સુખ વચ્ચે પરસ્પર વિરોધ છે એ સુસિદ્ધ છે. સુખ તો મનના સમભાવથી જ પરિણમે છે. પરમાત્મા ક્રોધી હોય તો તેને ચિત્તની શાન્તિ ક્ષણ પણ ન હોઈ શકે. તેને સુખનો અનુભવ કદાપિ ન થાય. આવો પરમાત્મા કોઈને ઉપયોગી થઈ શકે ? જે ઈશ્વરને જ સુખની આવશ્યકતા હોય તે બીજાઓને સુખી ન બનાવી શકે એ સદજ સમજી શકાય તેમ છે. પરમાત્મામાં ક્રોધની સંભાવના શક્ય જ નથી.

સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી.

૫૧

સુખની અપ્રાપ્તિનો પરમાત્માને પૂર્વવિચાર ન આવ્યો એ પરમાત્માની સર્વ-જ્ઞતાને એક કલંકરૂપ છે. સર્વજ્ઞ પ્રભુને દુઃખી અને અજ્ઞાન મનુષ્યોના સહવાસથી સુખની પ્રાપ્તિ કેમ સંભવી શકે ? આના કરતાં તો પ્રભુએ સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ ન જ કરી હોત તો તે ઠીક થઈ પડત. સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ થયાથી પારાવાર દુઃખની પરિણતિ થઈ છે. સર્વ શક્તિમાન ગણાતા પ્રભુએ આવી દુઃખમય સૃષ્ટિનું સર્જન શા માટે કર્યું હશે એ સમજી નથી શકાતું. પરમાત્માને સહવાસની પ્રબળ ઇચ્છા હતી એમ માની લઈએ તો પરમાત્માએ સર્વ પ્રાણીઓને સુખી બનાવવા જોઈતા હતા એમ જરૂર કહી શકાય. પ્રભુએ સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરી એવાં મંતવ્યનો નિરોધ કરનારા આ સર્વ મુદ્દાઓ અભ્યાસીએ ખાસ વિચારવા યોગ્ય છે.

ઈશ્વરને સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ કરવાનો ભાવ ન હોય એ સિદ્ધાન્તનો ભગવદ્-ગીતા સ્વીકાર કરે છે, આમ છતાં સૃષ્ટિનું સર્જનકાર્ય પરમાત્માનાં સત્ત્વા-શમાથી થયું છે એમ ભગવદ્ગીતા કહે છે. સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં ગીતામાં કહ્યું છે કે:-

“ હે કૌન્તેય ! સૃષ્ટિ-યુગ પૂરે થતાં વિશ્વના સર્વ જીવો મારાં નિકૃષ્ટ સ્વરૂપમાં પ્રવિષ્ટ થાય છે. સૃષ્ટિ-યુગના પ્રારંભમાં એ જીવોનું પુનઃ નિઃસારણ થાય છે. આ પ્રમાણે દરેક યુગમાં થયા કરે છે. હું વિશ્વનો નિરીક્ષક છું. સૃષ્ટિ ઉત્પત્તિના સંબંધમાં મારાં કોઈ પણ કાર્યથી મને બંધન નથી પ્રાપ્ત થતું. હું તો સર્વોચ્ચ પદે રહીને અલિપ્ત જ રહું છું.”

કુરાનનાં બીજાં પ્રકરણમાં જણાવ્યું છે કે:-

“ પરમાત્માનું સિંહાસન સ્વર્ગ તેમજ પૃથ્વીમાં સર્વત્ર વ્યાપક છે. જીવોની સંભાળ એ પરમાત્માને ભારરૂપ નથી થતી. ”

પરમાત્માએ કોઈ નિશ્ચયયુક્ત સંકલ્પપૂર્વક સૃષ્ટિનું સર્જન નથી જ કર્યું એમ આ રીતે પ્રતીત થઈ શકે છે. સૃષ્ટિનું સર્જન પરમાત્માની કાર્ય-કારી પ્રવૃત્તિ-શક્તિથી થાય છે એવું અનુમાન બાંધી શકાય છે. પરમાત્માને સૃષ્ટિ-સર્જન માટે કંઈ ઉત્કટ ઇચ્છા થતી હોય એમ દિસતું નથી. આથી સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ એ પરમાત્માની લીલારૂપ છે એમ નિષ્પન્ન થાય છે; પણ પરમાત્મા એક શક્તિ છે, એ શક્તિ કલ્પના આદિનો ઉદ્ભવ પણ કરી શકે છે એમ વિચાર કરતાં સૃષ્ટિ પરમાત્માની લીલારૂપ હોય એ પણ શક્ય નથી લાગતું. વિચારોરૂપ મહાન્ શક્તિને ઉત્પન્ન કરનાર પ્રભુ લીલારૂપ સૃષ્ટિનું સર્જન કરે એ છેક અમાન્ય થઈ પડે છે. જે વિચારોની

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહાન્ શક્તિનું નિરૂપણ મહાન્ ગ્રંથોમાં થયું છે તે વિચારના ઉત્પાદક પ્રભુ સૃષ્ટિ-સર્જન લીલાવશાત્ કરે એ ઉપહાસયુક્ત લાગે છે.

વિચારો કંઈ જેવી તેવી શક્તિ નથી. વિચારોની આંતરશક્તિથી દૃશ્યમાન થતી અનેક વસ્તુઓ અને કાર્યો પરિણમે છે એમ ' The Secret Doctrine ' (ગુપ્ત સિદ્ધાન્ત)માં સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું છે. વિચારનાં ગળથી પ્રભુએ સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ કરી એમ ' Gospel of St. John ' ના કર્તા કહે છે. વિચારોની શક્તિનું મહત્ત્વ આ સર્વ ઉપરથી સૂચિત થાય છે. બ્રહ્મ એટલે વિચારોરૂપે જે અત્યંત વિકસી રહે છે તે એવો બ્રહ્મનો એક અર્થ લેતાં તેથી પણ વિચારોની મહત્તા વિચારણીય થઈ પડે છે.

કલ્પના કે ભાવમન જે સર્વ આત્માઓમાં સામાન્યપણે પ્રવર્તે છે તે જ બ્રહ્મજ્ઞાનનાં ઉત્પાદક છે એમ કેટલાક ધર્મ-મંત્રોથી પ્રતીત થાય છે. ઘણાંખરાં ધર્મો પરમાત્માને વિશ્વવ્યાપી મહાન્ સત્ત્વરૂપ ગણે છે. આથી જ ગીતાજીમાં કહ્યું છે કે:-

“ હું આખાંયે વિશ્વમાં મારાં અદૃશ્ય સ્વરૂપથી વ્યાપ્ત રહું છું. સર્વ જીવોનું મૂળ મારામાં રહેલ છે. સર્વ જીવોનાં આધારરૂપ છું. આમ છતાં મારું મૂળ વિશ્વના જીવોમાં નથી. હું જીવોનું આદિકારણ છું. વાયુનું મૂળ જેમ સૂક્ષ્મ વાયુમાં છે તેમ સર્વ જીવોનું મૂળ મારી અંદર છે. ”

બાઈબલમાં પણ પરમાત્માનાં સર્વવ્યાપકત્વનો મનનીય ઉદ્દેશ કરવામાં આવ્યો છે. પરમાત્મા સ્વર્ગના સ્વર્ગથી પણ પર છે, એમ તેમાં સ્પષ્ટ રીતે જણાવવામાં આવ્યું છે. સંત પોલે પરમાત્મામાં સર્વ જીવોનું અસ્તિત્વ છે, સર્વ જીવોની ગતિ પરમાત્માથી જ થાય છે એમ ઠહીને પરમાત્માનાં દિવ્ય નિઃસરણ સંબંધી નિર્દેશ કર્યો છે.

પરમાત્માનાં નિઃસરણના સંબંધમાં દિવ્યતાનો ખ્યાલ કાઢી નાખીએ તો જે તે વર્ગની વસ્તુઓ અને પ્રાણીઓની ઉત્પત્તિ એવો અર્થ ઘટાવી શકાય છે. પરમાત્મામાં નરત્વભાવનું આરોપણ બુદ્ધિની દૃષ્ટિએ યથાર્થ નથી લાગતું. સૃષ્ટિનો કર્તા હોવાની માન્યતા બુદ્ધિપુરઃસર નથી જણાતી. આમ છતાં સૃષ્ટિ-કર્તા સંબંધી ઘણાંખરા મનુષ્યોની અધમાન્યતા એવી છે કે, સૃષ્ટિ-કર્તાના સિદ્ધાન્તનો વિશેષ પ્રતિકાર આવશ્યક થઈ પડે છે. આથી આપણે એ સિદ્ધાન્તની દોષપૂર્ણતા સંબંધી વિશેષ વિચાર કરીએ. (ચાલુ)

સિદ્ધ પરમાત્માને ધિરાજવાનું સ્થળ કયું ?

સૂક્ષ્મ, સુંદર, અનુપમ, સુગંધિત, પવિત્ર પરમ શુકલ વર્ણુવાળી પ્રાગૃભારા નામની પૃથ્વી કે જે લોકના મસ્તક ઉપર અર્થાત્ શિખર પર છે, જેનો વિસ્તાર અઢી દ્વીપની (પીસ્તાલીશ લાખ લેજન લાંબી પહોળી) ખરેખર છે અને તે શ્વેત છત્રના જેવી આકારવાળી છે. તે પૃથ્વી એક રજ્જુ પહોળી, સાત રજ્જુ લાંબી અને આઠ લેજન જડી છે. (મનુષ્ય ક્ષેત્ર સમાન ગોળ છે.) તે છેલ્લા એક લેજનના છેલ્લા ગાઉના છઠ્ઠા ભાગ ઉપર સિદ્ધ ભગવાન ધિરાજે છે.

પરમાત્મા સિદ્ધ ભગવાનને સમ્યક્ત્વ ભાવ, સિદ્ધત્વભાવ, સુખ, વીર્ય, ચારિત્ર આદિ સમસ્ત ભાવ છે તે તાદાત્મ્યરૂપે કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શનમાં સમાયેલ છે. જે અભિન્નરૂપ છે. હેતુનો અભાવ હોવાથી સિદ્ધોમાં ક્રિયા હોતી નથી. સમગ્ર કર્મ બંધન છૂટવાથી લોકના અંતભાગ તક ધર્મદ્રવ્ય ગતિ હેતુમત્ત જ્યાં સુધી છે ત્યાંસુધી એક સમયમાં મુક્ત આત્માનું ગમન થાય છે. ધર્માસ્તિકાય આગળ નહિં હોવાથી ત્યાં જ સિદ્ધ ભગવાન ધિરાજે છે, આગળ ગતિ થઈ શકતી નથી.

સિદ્ધ ભગવાનું સુખ સંસાર સંબંધી સુખોથી સર્વથા ભિન્ન છે કે જેનો કોઈ દિવસ અંત નથી, તેમજ તેઓના સુખમાં કોઈ જાતની બાધા કે આકુલતા નથી.

૧ વિષયમાં, ૨ વેદનાના અભાવમાં, ૩ કર્મોના ફલોદયમાં જે સુખ સમાયેલું છે તે શરીરજન્ય સુખ સિદ્ધના જીવોમાં નથી, પરંતુ કર્મજનિત કલેશોના છૂટકારાથી મોક્ષાવસ્થામાં જીવોને આત્મીય સ્વાભાવિક અનંત, અખંડ સુખ મોક્ષાવસ્થામાં પ્રગટ થાય છે, જે ખર્ચ અસાધારણ અનુપમ સુખ છે. પ્રથમના ત્રણ સુખો સાંસારિક, નશ્વર, ક્ષણિક, આત્મીય શુભોના ધાતક દુઃખ ફળ છે.

મોક્ષાવસ્થામાં નથી પરિશ્રમ, નથી જોદ, નથી વ્યાધિ, નથી મદ, નથી પીડા, નથી કામવ્યથા, નથી મોહ, નથી દર્શનાવરણ કર્મનો ઉદય, સમસ્ત વિકારોથી રહિત, પરમ શુદ્ધ આત્માની સ્વાભાવિક અવસ્થા(સમસ્ત સર્વ કર્મો રહિત)નું નામ મોક્ષ છે. આ સમસ્ત લોકમાં એવો કોઈ પણ પદાર્થ નથી કે જે મોક્ષસુખની તુલનામાં આવી શકે, તેટલા માટે

સુભાષિત પદ સંગ્રહ

સં. શાંતમૂર્તિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૧ થી ૪૩.)

‘ અતિલોભ ’—અતિલોભ કરનારના માથે કાગચક્ર ભમ્યા કરે છે. અતિલોભને વશ થએલ સુભૂમ ચક્રવર્તી સાગરમાં ડૂબી મુઓ.

‘ પૃથ્વીને કેવળ ભારભૂત ’—વિદ્યા, તપ, દાન, જ્ઞાન, શીલ-ગુણ ને ધર્મહીન જનો આ મૃત્યુલોકમાં માત્ર ભારભૂત જેવા મનુષ્યરૂપે પશુતુલ્ય સમજવા. સુજનનોએ ઉક્ત ગુણોનો વિકાસ સાધવો.

‘ મનુષ્યની તુલના ’—સાવ નખળા લોકો વિદ્યન આવવાના ભયથી કોઈ સારું કાર્ય શરૂ કરી શકતા નથી, મધ્યમ પ્રકારના લોકો વિદ્યન આવતાં વિકળ બની આરંભેલ કાર્યને તજી દે છે; પણ ઉત્તમ જનો તો વારંવાર વિદ્યો આવ્યા છતાં આરંભેલા કાર્યને વળગી રહે છે—તજતા નથી જ.

‘ નરકે જનાર ’—અત્યંત કોપ, કડવી વાણી, તન-મનની દરિદ્રતા, સ્વજનો સાથે વિરોધ, નીચ જનોનો પ્રસંગ અને કુળહીનની સેવા : એ સઘળા નરક પ્રત્યે પ્રયાણ કરનારાઓમાં પ્રગટ ચિન્હો લેખના.

‘ શા કામનું ? ’—કંઠહીનનું ગીત, ગુણહીનનું રૂપ, દાનહીનનું ધન અને માન-સન્માનહીનનું ભોજન શા કામનું ?

‘ લક્ષ્મીનંદનને ખારણે ’—વયોવૃદ્ધ, તપોવૃદ્ધ, રાજવૃદ્ધ ને બહુશ્રુત સઘળાએ લક્ષ્મીનંદનને ખારણે કિંકરની જેમ ખડા રહે છે. (તેમ છતાં ખરી નીતિથી પૈસા ખેદા કરનારને તેનો અહંકાર કરવો ન ઘટે.)

‘ અતિ વર્જવું ’—માન વગરનું ભોજન અને ભાષણ મરણ નીપજવે છે એમ સમજી તેમાં મિથ્યાભિમાન રાખવું નહી. યતઃ સ્વરત્ના વસુંધરા।

જ નિરૂપમ સુખ કહેવાય છે. તે ઈન્દ્રિયગોચર પણ થઈ શકે તેવું નથી. તેનો સાક્ષાત્કાર તો શ્રી અરિહંત ભગવાન જ કરી શકે. આપણે અદ્ય જ્ઞાનીઓ અરિહંત ભગવંતના ઉપદેશથી કે અન્ય આચાર્ય, ઉપદેશક મહારાજના ઉપદેશથી, આગમપ્રમાણથી જ તે વસ્તુ માનવી પડે જ. શ્રી અરિહંત ભગવાનના વચનો ઉપર પરમ શ્રદ્ધા રાખવાવાળા મનુષ્યો જ આગમપ્રમાણથી તેનો યથાથોગ્ય અનુભવ કરી શકે અને તેને માટે પુરૂષાર્થ કરનાર સાક્ષાત્ અનુભવ કરી-કરતાં મોક્ષપદનો અધિકારી બની શકે.

સુમાપિત પદ સંગ્રહ.

૫૫

‘કળથી કામ’—જે કામ બળથી બની ન જ શકે તે કળથી થઈ શકે છે. એથી ધાર્યું કામ સાધી શકાય છે અને લોકમાં હાંસી થતી નથી.

‘સજ્જનનાં આચરણ’—તૃણાને તણ દે, ક્ષમા-સમતાને સેવે, મદ-ઉન્માદને છાંડે, પાપ-કૃત્યમાં પ્રીતિ ન જોડે, સત્યનો સ્વીકાર કરે, સારી પ્રમાણિકતા આદરે, વિદ્વાનોની સેવા-સંગતિ કરે, લાયક જનોનો યોગ્ય સત્કાર કરે, શત્રુઓ સાથે પણ સુલેહ-શાન્તિ જાળવે, સ્વશુભને ઢાંકે-પ્રગટ કરી વખાણે નહીં, ઉપાર્જિત કીર્તિનું રક્ષણ કરે અને દુઃખી જનો ઉપર દયા અનુકંપા કરે એ સજ્જનોનાં લક્ષણ છે.

ઇતિશમ્

વાસ્તવિક બોધ.

(૧) મુમુક્ષુ-સાધુ જનોને ચાતુર્માસ કરવા યોગ્ય ક્ષેત્ર-ગુણો-૧ જ્યાં ભૂમિ કાદવ રહિત-સૂકી રહેતી હોય, ૨ સંમૂર્છિમ જીવોની ઉત્પત્તિ અદ્ય હોય, ૩ બહારલી સ્પર્શિલ ભૂમિ પ્રાસુક (નિર્જીવ)ને ઉપદ્રવ વગરની હોય ૪ ઉપાશ્રય, સ્ત્રી, પશુ, પાંડકના સંવાદ-પરિચય વગરનો હોય, ૫ ગોરસ-દ્વધ, તકાદિ પુષ્કળ મળે, ૬ જ્યાં સાધુઓનો પરાભવ કોઈ કરી ન શકે, ૭ વૈદ્યાદિકની અનુકૂળતા હોય, ૮ ઔષધ-લેષજ સહજે મળે. ૯ ગૃહસ્થોનાં ઘર સમૃદ્ધ હોય. ૧૦ રાજ-અધિકારી ધિમટ (સાધુનો ગુણરાગી) હોય, ૧૧ અન્ય દર્શનીઓ સાધુઓનો તિરસ્કાર કરી ન શકે. ૧૨ ભિક્ષા સુખે મળી શકે. ૧૩ સ્વાધ્યાયમાં ખામી ન આવે.

(૨) છ વસ્તુ પામવી દુર્લભ છતાં જરૂરની છે.-૧ મનુષ્યભવ, ૨ આર્ય (ઉત્તમ-ધર્મી) કુળ, ૩ પાંચે ઇન્દ્રિયો પરેવડી (પૂરી-નીરોગી) ૪ શાસ્ત્ર-સિદ્ધાન્ત શ્રવણ, ૫ તત્ત્વ-શ્રદ્ધા, ૬ સંયમમાર્ગમાં યોગ્ય આદર.

(૩) સમકિતનાં છ સ્થાનક-૧ જીવ-આત્માદિક પદાર્થની સદ્-હુણ, ૨ આત્મા નિત્ય છે, ૩ આત્મા શુભાશુભ કર્મનો કર્તા છે, ૪ કર્યા કર્મનો ભોક્તા છે, ૫ અનુક્રમે સકળ કર્મથી છૂટકારો-મોક્ષ પુરૂષાર્થવડે થવા પામે છે. ૬ સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની આરાધના એ મોક્ષનો ઉપાય છે.

(૪) છ પ્રકારે સમકિત પામેલું હારી જાય-૧-૨ અરિહંતના તથા અરિહંત પ્રરૂપિત ધર્મના અપવાદ બોલવાથી, ૩ આચાર્ય-ઉપાધ્યાયના અવહુ-વાદ બોલવાથી, ૪ સાધુ-સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકારૂપ અતુર્વિધ સંઘના અવ-હુવાદ બોલવાથી, ૫ ભૂત યક્ષાદિકના ઉપદ્રવથી પરવશ બની જવાથી તથા ૬ મોહજનિત ઉન્માદપણથી સમકિત વમીને મિથ્યાત્વ પામે.

(૫) નરકથી આવેલ જીવના લક્ષણ:-શરીર, અસુંદર આકારવાળું હોય, કલેશપ્રિય, રોગગ્રસ્ત હોય, અતિ લયથી વિહ્વળ અને અતિ ક્રોધી હોય.

(૬) તિર્થ-ગતિમાંથી આવેલ જીવનાં લક્ષણ:-અતિ લોભી, અતિ માયા-કપટી, અતિ અસત્યવાદી (જૂઠા બોલો), અતિ ક્રુધાળુ-ખાઉકડ હોય, મૂર્ખ હોય અને મૂર્ખની સાથે પ્રીતિ રાખનાર હોય.

(૭) મનુષ્ય ગતિમાંથી આવેલ જીવનાં લક્ષણ:-સુભાગી (સહુને વહાલો લાગે એવો) હોય, મિષ્ટ વચન બોલવાવાળો હોય, દાનેશ્વરી-દાતાર હોય, સરલ-માયાકપટ વગરનો હોય, ચતુર-વ્યવહારકુશળ હોય અને ચતુર સાથે મિત્રતા રાખવાવાળો હોય.

(૮) દેવગતિમાંથી આવનાર જીવનાં લક્ષણ:-સત્યવાદી ને દૃઢ ધર્મી હોય, દેવગુરુનો ભક્ત હોય, ધનવાન હોય, રૂપવાન પંડિત હોય, પંડિતજનો સાથે પ્રીતિ જોડનાર હોય.

(૯) નકારનાં છ લક્ષણ:-જવાબ વાળતાં આંખો મીંચે, આડું-અવળું દેખે, ઉંચું-નીચું જાહેર, જમીન ખોતરવા માંડે ખીજની જોડે વાત કરવા માંડે અથવા મૌન પકડે-જવાબ દેવામાં વિલંબ કરે.

(૧૦) છ પ્રકારના મત:-૧ જેન મતવાળા જેને કર્મ કહે છે તેને ૨ સાંખ્ય મતવાળા પદ્ધતિ કહે છે, ૩ વેદાન્તિકો માયા કહે છે, ૪ નૈયાયિકો-વૈશેષિકો અદૃષ્ટ કહે છે, ૫ જૈનમતવાળા વાસના કહે છે અને ૬ કોઈ કોઈ મતવાળા તેને ઈશ્વરની લીલા કહે છે-માને છે.

(૧૧) અંતરંગ છ શત્રુઓ:-કામ (પરસ્ત્રી-પુરુષ પ્રત્યે વિષય-લોભ સંબંધી દુષ્ટ વિચાર) ક્રોધ, લોભ, માન (અહંકાર), મદ (ભક્તિ-કુળ-બળ-રૂપ-લાભ-ઐશ્વર્ય-તપ-વિદ્યા સંબંધી), હર્ષ (નાહક અન્ય જીવોને દુઃખ-પરિતાપ ઉપજાવી તથા ચોરી-જૂગાર-શીકાર પ્રમુખ દુર્વ્યસન સેવી મનમાં મગ્ન થવું એ સઘળાને આત્માના કદા દુશ્મન જાણી, તેનાથી સદાય દૂર રહેવા લક્ષ રાખવું)

(૧૨) તીર્થયાત્રા પ્રસંગે પાળવા યોગ્ય છરી:-૧ સચિત (સજીવ ખાન-પાન) નો પરિહારી, ૨ એકલઆહારી-એક જ વખત સ્થિર આસને નિર્દોષ ખાન પાનનું સેવન, ૩ ગુરુપાદચારી (શ્રી ગુરુદેવને આગળ કરીને તેમની પાછળ વિનય-બહુમાન સહિત, વાહનાદિક રહિત પગપાળા ચાલવું) ૪ ભૂમિસંચારી-(માંચો, પલંગ, ખાટ, પાટ, વિગેરે તથા ભૂમિ ઉપર સૂવું-સંચારવું) ૫ અભ્યર્ચકારી (યાત્રાના દિવસોમાં વિષયવાસના તથા સંતોષવૃત્તિ ધારી નિર્મળ શીલ-વ્રતનું પાલન કરવું.)

સુભાષિત પદ સંગ્રહ

૫૭

૬ આવશ્યક દ્વોયવારી (પ્રાતઃકાળ અને સાયંકાળ બંને વખત પ્રતિક્રમણ કરી પાપ-અતિચારને ટાળવા બપ કરવો.) છેલ્લી રીને બદલે શુદ્ધ સમ્ય-કૃત્વધારી અથવા મિથ્યાત્વપરિહારી પણ લેખાય છે.

(૧૩) પરભાતું આયુષ્ય બાંધતા, ગતિ-જાતિ-અવગાહના-અનુભાગ (રસ) અને પ્રદેશ (દળ-સંવય) સાથે બાંધે.

(૧૪) સાતનો સંગ્રહ કરવો:-યશ-કીર્તિ-અર્થ-ગુણ-સુમિત્ર-કળા અને વિજ્ઞાન.

(૧૫) સાતને તજવા-દુર્જનસંગ, કુભાર્યા, વેશ્યા, પરસ્ત્રી, કદાચિહ્ન કુપુત્ર અને બાળચેષ્ટા.

(૧૬) સાતને આદરવા ક્ષમા, સુગુરુસેવા, સુશીલતા, જ્ઞાન, કુળ-ક્રમ, ધર્મ અને વિનય.

(૧૭) સાતભય-ઇહલોક ભય, પરલોક ભય, ચોરનો ભય, અકસ્માત ભય, આજીવિકા ભય, અપયશ ભય, મરણ ભય, વિવેકવડે વારવો.

(૧૮) સાત ઇતિ ઉપદ્રવ અતિવૃષ્ટિ, અનાવૃષ્ટિ, તીડ, મૂષક, સૂડા, સ્વચક્રભય અને પરચક્રભય.

(૧૯) સાત પ્રકારે ઉત્તમતા-પ્રિય વાણી, અર્થકથન, સ્વપરોપકાર, અનાત્મપ્રશંસા, પરસ્ત્રીવર્જન, કૃતજ્ઞતા, પરમવચિંતા.

(૨૦) શૃદ્ધસ્થાને સાત સ્થાને મૌન-ભોજને, વચને, સ્નાને, મૈથુને, મળવિસર્જને, સામાયકે તથા દેવપૂજન કરતા.

(૨૧) સાધુને સાત સ્થાનકે મૌન-પડિક્કમણે, માર્ગગમને, ભોજને, પડિલેહણે, વડીનીતિ અને લઘુનીતિ કરતી વખતે, વસ્તુ લેતાં મૂકતાં, વાતચીત કરતાં, ઉપયોગશૂન્યતાથી વિરાધના કરે.

(૨૨) ચૈત્યવંદન-એક શકસ્તવવડે જઘન્ય, બે-ત્રણવડે મધ્યમ અને ચાર-પાંચવડે ઉત્કૃષ્ટ ચૈત્યવંદન જાણવું.

(૨૩) વિનય-જ્ઞાન-દર્શન ચારિત્ર વિનય, મન-વચન-કાય વિનય તથા ઉપચારિક-લૌકિક વિનય.

(૨૪) નિર્દોષ ભાષા-થોડું, મધુરું, ગુણકારી, કાર્યપ્રસંગ પૂરતું, ડાહ્યું, ડહાપણભર્યું, સરલ ને સૂત્રાનુસારે બોલવું.

(૨૫) પેસાને ભય-રાજભય, ચોરભય, કુટુંબભય, આગભય, જળ-ભય, ભાગીદારનો ભય, તથા વિનાશભય.

(૨૬) આયુષ્ય ઘટે-ત્રાસથી, શસ્ત્ર પ્રહારથી, મંત્રતાંત્ર, (કામણુ-દુમણુ)થી, અતિ આહાર આરોગવાથી શૂલાદિક રોગની વેદનાથી, સર્પોદ્દિકના વિષથી તેમ જ એક સાથે ઘણા શ્વાસોશ્વાસ લેવાયાથી

(૨૭) અતિ સુખમ કાળ-મેઘ કાળે વરસે, અકાળે ન વરસે, સંત સુસાધુજનોની યોગ્ય સેવા, કુસાધુઓની નહીં, પુત્ર-શિષ્યાદિવડે માખાપ ગુરુપ્રમુખનો યથા યોગ્ય વિનય-સેવા સચવાય, મન-વચનમાં શાંતિ જળવાય.

(૨૮) જયણા-ચાલતાં, ઊભતાં, બેસતાં, શયન કરતાં, ભોજન કરતાં ભાષણ કરતાં અને વિષમ સ્થાન ઉલ્લંઘતાં અવશ્ય પાળવી.

(૨૯) શ્રાવકને સાત ધોતીયા-સામાયક, દેવપૂજા, ભોજન પ્રસંગે-હરતાં-ફરતાં, સૂતી વખતે, વડીનીતિ કરવા જતાં તથા દેવપૂજાદિક કરવા નિમિત્તે સ્નાન કરવા ઉપયોગમાં લેવા યથાસંભવ બુદ્ધા રખાવ તે ઠીક.

(૩૦) પ્રવચનમાતા-સંયમધારી સાધુ-સાધ્વીઓએ કાયમને માટે અને ગૃહસ્થ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓએ સામાયક-પૌષધાદિક પ્રસંગે પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિનું અવશ્ય પાલન કરવાની જરૂર છે.

(૩૧) ખરા પંડિતના ગુણુ-ગર્વ ન કરે, કઠોર (કર્કશ) ભાષા ન બોલે, અન્યનાં અપ્રિય વચનને પણ સહન કરે, ક્રોધ ન કરે (તપે નહી) પરની નિંદા-ટીકાથી દૂર રહે, પરના દોષ ન પ્રકાશે, સ્વશ્લોઘા પણ ન કરે. વગર સમયનું (જરૂર વગરનું) ન બોલે, પોતાની શક્તિ નકામી વેડફી ન નાખે, ગુણુ અવગુણુને યથાર્થ સમજે. અને અવગુણુની ઉપેક્ષા કરી ગુણુરાગી, ગુણુગ્રાહીપણે હંસવત આચરણુ કરે.

(૩૨) બુદ્ધિનાં આઠ ગુણુ-શાસ્ત્રશ્રવણુ ઇચ્છા, શાસ્ત્રશ્રવણુ, સારગ્રહણુ, અવધારણુ, ઊહાપોહ, (તર્ક-વિતર્ક) અર્થવિજ્ઞાન, તત્ત્વનિશ્ચય અને આત્મનિરીક્ષણુ (Introspection) વડે સવિવેક ધારી શકાય.

(૩૩) અષ્ટવિધ આત્મા-દ્રવ્યાત્મા, કપાયાત્મા, યોગાત્મા, જ્ઞાનાત્મા, ઉપયોગાત્મા, દર્શનાત્મા, ચારિત્રાત્મા અને વીર્યાત્મા.

(૩૪) ગુરુ વિનય-ગુરુને દેખી ઊભા થવું, ગુરુ આવતા હોય ત્યારે સન્મુખ જવું, ગુરુને અંજલીબદ્ધ નમસ્કાર કરવા, ગુરુને પોતે આસન આપવું, ગુરુ બેઠા પછી બેસવું, ગુરુદેવની સેવા-ભક્તિ-વિશ્રામણુ કરવી વિ.

(૩૫) સાધુ એકલો અતડો કેમ રહે છે ?- કાંધી-ગાની-માયાવી-લોભી, કુતૂહલી, ધૂર્ત, પાપમાં રક્ત ને ખરાબ આચારવાળો.

સુભાષિત પદ સંગ્રહ

૫૯

(૩૬) ખાસ સમજવા લાયક-ક્રોધ સમાન વિખ નથી, માન સમાન વૈરી નથી, માયા સમાન ભય નથી, લોભ સમાન દુઃખ નથી, સંતોષ સમાન સુખ નથી, વ્રત-પચ્ચખાણુ સમાન હિત મિત્ર નથી, દયા સમાન અમૃત અને સત્ય સમાન શરણુ નથી.

(૩૭) અવશ્ય ઉદ્ધમ આદર કરવો-જ્ઞાન ભણવાનો, નવાં કર્મોના બંધ રોકવા, જૂના કર્મોના તપવડે ખપાવવા, નિરાધાર સાધર્મિકા-દિકોનો ઉદ્ધાર કરવા ટેકો દેવા, નવિન શિષ્ય સાધુને ભણાવવા, જ્ઞાન ભણીને તેનું રહસ્ય વિચારવા, નાત-જાતમાં થયેલ કલેશ મીટાવવા તથા વૃદ્ધ-ખાળ-ગ્લાન તપસ્વી પ્રમુખની વૈયાવચ્ચ કરવા જરૂર ઉદ્ધમ કરવો.

(૩૮) મહાપાપી આપઘાત કરનાર, વિશ્વાસઘાત કરનાર, સદ્-ગુણ લોપનાર, ગુરૂદ્રોહી, ખોટી સાક્ષી ભરનાર, ખોટી સહાય આપનાર, હિંસામાં ધર્મસ્થાપનાર, વારંવાર પચ્ચખાણુ ભાંગનારને મહા પાપી જાણવા

(૩૯) સુશિક્ષા-અરિહંત પ્રમુખનો અતુલ ઉપકાર માની તેમની પૂજ-સ્તવના કરવી, સુગુરૂની આજ્ઞાનુસાર વર્તવું, દયા સત્ય-શીલ-સંતોષ-ક્ષમા-દિક સદ્ગુણોનો સદાય આદર કરવો. તેમ જ કોઈને કદાપિ દગો ન દેવો.

(૪૦) વિષય કપાયાદિ-પ્રમાદ સમો કોઈ શત્રુ નથી અને સદ્ગુણુ સેવા-આદર સમો કોઈ હિત-બંધુ નથી.

(૪૧) બ્રહ્મચારી-મુમુક્ષુઓએ બ્રહ્મચર્યની નવ વાડો યા દશ સમાધિ-સ્થાનો સેવવા નિરંતર અધિક આદર કર્યો કરવો.

(૪૨) નવ ચંદ્રવા-પાણીયારા ઉપર, ચુલા-ઘંટી-ખારણીયા ઉપર, વલોણીની જગા ઉપર, ભોજનસ્થાને, શયનસ્થાને, સામાયક પૌષ્ઠાદિક ધર્મ-ક્રિયા કરવાના સ્થાનકે, તથા દેહંગસરે વળી એકાદ ફાલતું વધારાનો પણ રાખી મૂકે છે.

(૪૩) શ્રેણિક-સુપાર્શ્વ, પોટિલ, ઉદાયી, શંખ, શતક, દઢાયુ, સુલસા અને રેવતી શ્રાવિકા એ નવ જણાએ શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં તીર્થંકર નામગોત્રકર્મ ઉપાર્જન કર્યું, જાણી આપણે પણ ધર્મ-આરાધન કરવામાં બનતો પુરુષાર્થ સેવવો.

ધતિશમ્

આત્માની શોધમાં

(૨)

(ગતાંક ૧૨ પૃષ્ઠ ૩૫ થી ૩૩)

કાર્યોત્સર્ગ મુદ્રામાં જે દ્રશ્ય નજરે આવે તે કેવળ મહાનુભાવ, જોયા કરવાનું છે. એ સંબંધી જે કંઈ વિચારવા-પૂછવાનું મન થાય એ માટે આપણે જુદો સમય રાખીશું. હાલ તો એટલું જ નિહાળીશું કે આત્માની મોટી મોટી વાતો કરનાર કે આત્મકલ્યાણના નામે ધર્મની ક્રિયામાં યત્નવત્ કલાકોના કલાક વ્યતીત કરનાર વર્ગ પણ આત્માના સાચા સ્વરૂપથી કેટલે દૂર વર્તે છે ? અરે ! આત્માના નામે દેહની પંપાળનામાં રાચે છે ! અથવા તો ચૈતન્યની મસ્તીને અનુભવ મેળવવાને બદલે માત્ર પુદ્ગલની મયામાં સતત ફસેલો રહે છે ! આ જ આશયથી હવે કાર્યનો આરંભ થાય છે.

‘ અળ્પાણં વોસિરામિ ’ થતાં જ, વિનયકાંતના જોવામાં જે ચિત્ર આવ્યું તે આ પ્રમાણે.

મુખધના એક પરામાં, પર્વના પવિત્ર દિવસે એક શ્રીમંત ગૃહસ્થ અન્ય સ્વામીભાઈઓ સહ પૌષધની ક્રિયા કરી રહ્યાં છે ! સાધુમહારાજની હેશના સમાપ્ત થઈ ગઈ છે. એમાં આવેલ સાધર્મીચાતસલ્યની મહત્તા સંબંધી ચર્ચા ચાલી રહી છે. શાસ્ત્રકારોએ દર્શાવેલ એમાં મહાન પુન્ય પ્રતિ મીંટ માંડતાં જ શ્રીમંત ગૃહસ્થને એકાએક ભૂમિ થઈ આવી અને સહસા બોલી ઉઠ્યા કે-ભાઈ રતીલાલ, આજના પોષાતી ભાઈઓને મારા તરફથી જમવાના નોતરા આપી દો, સ્વામીવચ્છલનો આ પ્રસંગ કેમ જવા દેવાય ?

આટલી ટૂંકી પ્રસ્તાવના સાથે તો શેઠશ્રી તરફથી જમણાં શું કરવું ? ક્યારે કરવું ? ઇત્યાદિ પ્રશ્નો રજૂ થયા.

‘ સાહેબ, પણ આજે તો આપણે પૌષધમાં છીએ. પૌષધ એટલે એક દિવસનું ચારિત્ર, ચાને સાધુપણું. એમાં આપે ઉચ્ચારી તેવી વાતો ન કરી શકાય. ’ એક સમજી બંધુએ જણાવ્યું : ‘ પણ આ તો ધરમની જ વાત છે ને ? આમાં ઓછો જ અંગત સ્વાર્થ છે ? વળી ફરીથી મળવાનો સમય પણ કયાંથી કહાડી શકાય ? ’ શ્રીમંતે સ્વમંતવ્ય સાથે મુશ્કેલી રજૂ કરી ત્યાં તો ‘ બહુ-પડિપુણા પોરસી ’ ની હાકલ પડી ને વાત પર પડેલો પડ્યો.

x

x

x

આત્માની શોધમાં

૬૧

પણ આ તો તે જ શ્રીમંત ગૃહસ્થ ! પેઢીમાં ગાદીતકીએ બેસી હીરા-માણેકના, મોતીના અને સોનાના દાગીનાઓના આંક મુકાવી રહ્યા છે ! આંકનાર જેની કિંમત બજારભાવે મૂકાવે છે તેમાંથી પણ પચીશ ટકા ઓછી કરાવી પોતે મુનિમ પાસે નોંધ કરાવી રહ્યાં છે ! વારંવાર આંકનારને સૂચના આપી રહ્યાં છે કે જો, જો, એવી રીતે આંકણી કરજો કે જેથી બજાર ગમે તેટલો નરમ બન્ય તો પણ આંકેલી રકમ તો હાથમાં આવવી જ જોઈએ.

x

x

x

‘ Private chamber ’ યાને ખાનગી ચોરડીમાં ઉપયુક્ત શ્રીમાન સહ એક પ્રતિષ્ઠિત ને આગરૂદાર સજ્જન વાત કરતાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે. સામે ટેબલ પર, ઘડીપૂર્વે જેની આંકણી કરાવી લેવામાં આવી છે તે હીરાના દાગીના પડ્યા છે ! વાતચીત પરથી જણાય આવે છે કે એ દાગીના પેલા સજ્જન ગૃહસ્થના છે અને ખાનગી રીતે એ ગીરા રાખી, એ પર અમુક રકમ ધીરવાની શ્રીમંત પ્રતિ તે માગણી કરી રહેલ છે.

શ્રીમંત-માન્યવર, તમારી બધી વાત હું સમજી ગયો છું. તમે મારા સ્વધર્મી બંધુ છો એટલું જ નહિ પણ તમોએ સારી સ્થિતિમાં હજારો ધર્મમાર્ગે ખરચેલા છે એ પણ મને માલમ છે; છતાં વેપારની બાબતમાં એ બધી વાતોને વચ્ચે લાવવી નકામી છે. લેણદેણ અને ધર્મ એ જુદી વસ્તુ છે. ત્રીશ-ચાલીશ ટકાના મારજીન વગર હું ધીરધારમાં પડતો જ નથી અને ટકાનું વ્યાજ ન છુટે તો એવું જોખમ ખેડે પણ કોણ ? આ તો તમે મારા સાહમી ભાઈ છો માટે જ પચીશ ટકા મારજીન અને બાર આના વ્યાજની વાત કરૂં છું !

આપ, આ શું વહો છો ? હું કંઈ આપના નાણાં ડુંબાવવા નથી માંગતો. વળી બદલામાં મારી જણસો સોંપું છું. આ તો ભાવફેરીના કારણે અણધાર્યો ધક્કો લાગ્યો છે તેથી ટૂંક સુદત માટે માત્ર આપે ખાનગી કામ કરવાનું છે. બજારમાં મારી પણ સાખ છે. આપના નાણા હ્રદયે ધોયા પાછા આવી જશે. આ તો મેં આપની કીર્તિ-ધર્મ માટે પ્રાણ આપનાર તરિકેની ધર્મના કામ માટે આપ ગમે તેવા ભોગો આપી દો છો ને સ્વામીવાત્સલ્ય પ્રતિ આપની લગની છે એવી-સાંભળેલી તેથી જ મેં આપના દાદરા ચઢવાની હિંમત કરી છે ! સાચું સ્વામીવાત્સલ્ય એક સમાનધર્મીને સંકટમાંથી, શક્તિ હોય તો કોઈપણ બલતના બદલા વગર ઉગારી લેવામાં છે. આપ સદા સોમજીની કથા તો જાણતા જ હશે. જોકે મારે તો દાગીનાના પ્રમાણમાં નાણાં જોઈએ

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે ને વ્યાજની શરત પણ મને કબૂલ છે. ફક્ત આપણા બે સિવાય ત્રીજાને આ વાતની જાણ સરખી ન થવી જોઈએ.

શ્રીમંત ગૃહસ્થ-મહાશય, તમારી લાંબી દલીલોથી મારે સ્વેચ્છા ફરનાર નથી. આ તો વ્યાપારી નીતિનો સવાલ છે. જોઈતા હોય તો પચીશ રૂપીઆ ખરચખાતે લાંબી આપી દઉં ! બાકી લેવડદેવડમાં ધર્મ કે સ્વામી-બંધુત્વ વચ્ચે ન લાવો. જો એ બધું જોવા બેસું તો મારે ત્રીજે દિને ઉલાળવું પડે.

આપ શા સારૂ એમ કહો છો ? માણસ માણસમાં કંઈ ફેર નથી ? આપ તો ગોળ અને ગોળને સરખા તોલો છો ? અને વેપાર કે લેણદેણ એ કોઈ એવી જુદી વસ્તુ નથી કે જ્યાં ધર્મની વાત વિચારી જ ન શકાય. સ્વધર્મી બંધુનો નાતો જો સાચો હઈએ ઉતરે હોય તો એના બહુમાન સર્વ ત્ર થતા જોઈએ. એકાદ ટંકનું જમણુ એ જ કંઈ સ્વામીવાત્સલ્ય નથી ! સંસારના વ્યવહારમાં પ્રત્યેક પળે ધર્મ એ તો મહત્ત્વનો ભાગ ભજવે છે. એના બગથી જ આત્મા પોતાનો વર્તોવ મર્યાદામાં રાખી શકે છે. જ્યાં એ ધર્મરૂપી-નીતિરૂપી-હોકાયત્ર બગડ્યું કે નાવ ખરાબે લાધી જતાં વિલંબ નહીં થવાનો. બહારની આપની નામના પાછળ, ભીતર આવું હશે એ મેં કદાચું પણ ન હોતું. આપને જેમ ધન ને કીર્તિ વહાલાં છે તેમ મને પણ છે એક સરખા દહાડા કોઈના પણ જતાં નથી એ યાદ રાખવું જોઈએ. કમાણી કેને ન ગમે ? પણ એની કંઈ હદ તો હોય ને ? પચીશ ટકાનું માણીને અને બાર આનાનું વ્યાજ એ જ જ્યાં વધારે પડતું ગણાય ત્યાં આપજેના ધર્માત્મા (!) ચાલીશ ટકાના મારજીન સાથે દોકડાની વાત કરો છો એ જાણીને આશ્ચર્ય થાય છે. એ તો પડતા પર પાટા જેવું જ ! સંકટમાં ઘેરાયેલ વ્યક્તિ, ગરજ વેળા એ પણ ઠગૂલ કરે છતાં મારે કહેવું જોઈએ કે આપ જેવા માટે એ શોભા-ભર્યું ન લેખાય ! ધાર્મિક રીતે કે નૈતિક દૃષ્ટિએ એ ઉચિત ન જ ગણાય ! એ રીતે એકઠી કરેલી ઋદ્ધિ એક દિન અહીં જ મૂકીને જવાનું છે એ વીસરવાનું નથી. પૌદ્ગલિક વિલાસોમાં અતિ ગૃદ્ધિ એ બાહ્ય આત્માના લક્ષણ છે. શ્રીમદ્ આનંદધનજીએ ગાયું છે કે—

આત્મ બુદ્ધે હો કાયાદિકે બ્રહ્મો, બહિરાત્મ અધરૂપ;

ત્યાં તો દાદાના દરબારની ઘડિયાલના ટકોના સંભળાયા, અને
'નમો અરિહંતાય' પૂર્વક કાર્યોત્સર્ગ છુટ્યો. ચોકસી.

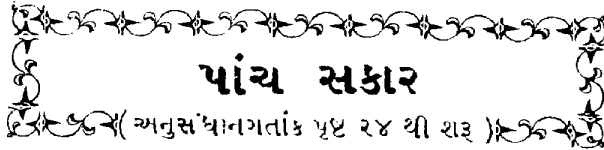
પર્વ તિથિનીરૂપણતા

જૈન સમાજમાં બારતિથિ પર્વ તરીકે મનાય છે. બીજ, પંચમ, આઠમ, અગીબારસ, ચૌદશ, પૂર્ણિમા (અમાવાસ્યા). પંચાંગોમાં દરેક તિથિની ક્ષય-વૃદ્ધિ થાય છે, જ્યારે પંચાંગોમાં પર્વતિથિની ક્ષય અથવા વૃદ્ધિ થયેલ હોય ત્યારે જૈન સમાજ તેને જ્ઞેયે પૂર્વાતિથિઃ કાર્યા વૃદ્ધૌ ગ્રાહ્યા તથોત્તરા, એ નિયમ પ્રમાણે ઉપર બતાવેલ બારે તિથિઓની આરાધના કરે છે. એટલે આઠમનો ક્ષય હોય તો તેના પૂર્વની સાતમને આઠમ તરીકે માને છે, અને આઠમની વૃદ્ધિ હોય તો બીજ આઠમને આઠમ તરીકે માને છે અને પહેલી આઠમને સાતમરૂપે ગણે છે; કારણ કે જે બાર તિથિઓને આરાધવાની છે તેના આરાધનાના હેતુરૂપે ક્ષય અથવા વૃદ્ધિ માનતા નથી. અને તે જ પ્રમાણે ભીતિયા જૈન પંચાંગમાં હોય છે. એટલે જે તિથિ જ્યારે આરાધન કરવાની હોય ત્યારે જ લખેલ હોય છે. પુસ્તકાકાર પંચાંગમાં બલે આઠમનો ક્ષય અથવા વૃદ્ધિ હોય છતાં પણ ઉપરના નિયમ પ્રમાણે ભીતિયા જૈન પંચાંગમાં સાતમનો ક્ષય અને સાતમ બે લખવામાં આવે છે. એ જ પરંપરા આજ સુધી ચાલી આવેલ છે, જેનાં ઉદાહરણો નીચે આપવામાં આવેલ છે.

વીરશાસન પત્ર પુસ્તક ૧૪, અંક ૨ જો. તા. ૧૧ ચક્રોબર ૧૬૩૫. પાશ્વિક જૈન પંચાંગના કોઠામાં આસો વદ ૧૦ બે લખેલ છે જ્યારે પુસ્તકાકાર પંચાંગમાં આસો વદ ૧૧ બે છે.

વીરશાસન પત્ર પુસ્તક ૧૪, અંક ૨૧ મો. તા. ૨૧ ફેબ્રુઆરી ૧૬૩૬. પાશ્વિક જૈન પંચાંગના કોઠામાં ફાગણ શુદ્ધ ૮ શનિવાર લખેલ છે, જ્યારે પુસ્તકાકાર પંચાંગમાં ફાગણ શુદ્ધ ૮ નો ક્ષય છે અને ફાગણ શુદ્ધ સાતમે શનિવાર છે. વીરશાસન પત્ર પુસ્તક ૧૪, અંક ૨૨ મો. તા. ૨૮ ફેબ્રુઆરી ૧૬૩૬. પાશ્વિક જૈન પંચાંગના કોઠામાં ફાગણ શુદ્ધ ૧૩ બે શુક્રવાર, શુક્રવાર લખેલ છે અને પર્વમાં બીજ તેરસ શુક્રવારે શ્રી સિધ્ધાચલજીની છ ગાઉની પ્રદક્ષિણા એમ લખેલ છે; જ્યારે પુસ્તકાકાર પંચાંગમાં ફાગણ શુદ્ધ ૧૪ બે શુક્રવાર અને શનિવાર છે.

ઉપરમાં પાશ્વિક જૈન પંચાંગનાં આપણે જોયું કે જે પહેલી ચૌદશ સંપૂર્ણ

પાંચ સકાર

(અનુસંધાનગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪ થી ૩૩)

(અનુ. વિકુલદાસ મૂ શાહ જી.એ.)

(સન્માન દાન)

સંસારત્યાગી મહાપુરૂષો તથા વિષયોથી વિરક્ત ઊંચી શ્રેણીના ભક્તો અને સાધક મહાત્માઓ સિવાય સંસારમાં કોઈ પણ મનુષ્ય એવો નથી કે જેને અપમાનમાં દુઃખનો અને સન્માનમાં સુખનો અનુભવ નહિ થતો હોય. મનુષ્યોની તો વાત જ શું? પશુપક્ષીઓ પણ સન્માનથી ખુશી અને અપમાનથી નારાજ થાય છે એમ જોવામાં આવે છે. દરેક માણસે કોઈપણ કારણવશાત્ ખીજતું અપમાન કરતી વખતે એટલો વિચાર કરવો જોઈએ કે મારું કોઈપણ માણસ જરા પણ અપમાન કરે છે તો મને કેટલું દુઃખ થાય છે. એવી રીતે એને પણ દુઃખ થતું હશે. એ રીતે વિચાર કરવામાં આવે તો ધીમેધીમે અપમાન કરવાની ટેવ ઝાઝી થઈ જશે. વિચારશીલ પુરૂષે તો ભૂલેચુકે પણ કોઈનું અપમાન નહિ કરવું જોઈએ. નાના મોટા સૌનું સન્માન કરીને યથાયોગ્ય વ્યવહાર કરવો એ જ યોગ્ય છે. મોટાઓનું સન્માન કરવું એ તો પરમ લાભ કરનારું છે. શાસ્ત્રોમાં ગુરૂ, માતાપિતા,

છે. તેને તેરસને શુક્રવારરૂપે લખેલ છે, અને તે જ દિવસે શ્રી સિદ્ધાચલજીની છ ગાઉની પ્રદક્ષિણા પણ લખેલ છે. પુસ્તકાકાર પંચાંગની દૃષ્ટિથી જોઈએ તો તે દિવસે સંપૂર્ણ ચૌદશ છે, છતાં પણ તે દિવસ જોનોએ ફાગણ શુદ્ધ ૧૩ માની શ્રી સિદ્ધાચલજીની છ ગાઉની પ્રદક્ષિણા કરી છે.

આ ઉપરના ઉદાહરણોથી દરેક જોન સ્પષ્ટ સમજી શકશે કે જોનોની પરંપરા કેવી રીતે ચાલી આવે છે અને તે પરંપરાને આજ સુધી આપણે, આપણા વડીલો અને તેમના પણ વડીલો માનતા આવ્યા છે અને તે પ્રમાણે અનુસરતા આવ્યા છે.

હવે મારા લેખો સંબંધી જંમણે પાતાની કલમ ચલાવી છે તેમને એટલું જ ઠહીશ કે તેઓએ તા ૩૧ જુલાઈ ૧૯૩૬ સુધી સમાચારનો મારો લેખ નહિ વાંચ્યો હોય; નહીં તો એમને તસ્દી લેવાનો પ્રસંગ રહેત નહિ.

વડોદરા તા. ૨૫-૧૦-૧૯૩૬

લિ: મુનિ વિકાસવિજયજી.

૬ ઘડીઆળી પોળ, જાની શેરી ઉપાશ્રય.

પાંચ સકાર

૬૫

મોટાભાઈ, આચાર્ય, પ્રાહ્મણ, જ્ઞાનવૃદ્ધ, વયોવૃદ્ધ વગેરેનું શ્રદ્ધાપૂર્વક સન્માન કરવાની આજ્ઞા સ્થળે સ્થળે કરવામાં આવી છે.

‘આચાર્ય, પિતા, માતા તથા મોટા ભાઈ તેમનું અપમાન તેનાથી દુઃખી થવા છતાં પણ ન કરવું. બાળકોને જન્મ આપીને તેઓના પાલન-પોષણમાં માતાપિતાને જે કષ્ટ પડે છે તેનો બદલો સેંકડો વર્ષ સુધી સેવા કરવા છતાં પણ નથી વાળી શકાતો. એટલા માટે હંમેશાં માતાપિતા તથા આચાર્યને પ્રિય કાર્ય કરવું. એ ત્રણે સંતુષ્ટ થવાથી સઘળા તપ પૂરા થઈ જાય છે, કેમકે એ ત્રણની સેવા કરવી એ જ પરમ તપ ગણાય છે.’

એ રીતે સર્વ શુરૂનો પ્રત્યે સન્માન કરવું જોઈએ. માતા, પિતા, શુરૂ, આચાર્ય, વૃદ્ધ, મોટા ભાઈ, સાસુ, સસરા, મામા, મામી, કાકા, કાકી વગેરેને હંમેશાં સન્માનપૂર્વક પ્રણામ કરવા જોઈએ.

મનુમહારાજ કહે છે કે—

અભિવાદનશીલસ્ય નિત્યં વૃદ્ધોપસેવિનઃ ।

ચત્વારિ તસ્ય વર્ધન્તે આયુર્વિદ્યા યશો વલમ્ ॥

‘જે મનુષ્ય હંમેશાં વૃદ્ધોને પ્રણામ કરે છે અને તેમની સેવા કરે છે તેના આયુષ્ય, વિદ્યા, યશ તથા બળ વધે છે.’

પરંતુ જોઈએ વિષય છે કે આજકાલ મનુષ્યનું અભિમાન એટલું બધું વધી ગયું છે કે તે સ્વભાવથી જ હંમેશાં પૂજનીય સાક્ષાત્ ભગવત્ સ્વરૂપ માતા, પિતા, શુરૂ વગેરેનું અપમાન કરવામાં જ પોતાનું મહત્ત્વ સમજે છે. વધારે શું? આજકાલ ઈશ્વરનું પણ અપમાન કરવા સુધી તત્પરતા દેખાય છે, પરંતુ એ દુરાચાર છે, એનું પરિણામ સારું ન જ આવે. એટલા માટે એ પતનના પ્રવાહમાં ન બેસતાં શ્રદ્ધાપૂર્વક વૃદ્ધોનું સન્માન કરવું જોઈએ.

અહિંયા એટલું યાદ રાખવું કે સન્માન કરવામાં ક્યાંય દંભ નહિ હોવો જોઈએ. સાચું સન્માન સરલ હૃદયથી જ થાય છે. સ્વાર્થી અથવા કુટિલ હૃદયનું બાહ્ય સન્માન તો વસ્તુતઃ સન્માન જ નથી ગણાતું, એટો દેખાવની સભ્યતા છે અથવા કુચકપૂર્ણ કુટિલ નીતિ છે. એવા ‘વિષકુમ્ભં પયોમુખમ્’ સન્માનથી તો હંમેશાં સાવધાન જ રહેવું જોઈએ શ્રી કૃષ્ણ જ્યારે દ્વંતરીલા કરવા માટે કૌરવોના દરબારમાં ગયા હતા ત્યારે ઉપરથી એમનું સ્વાગત-સન્માન કરવામાં જરા પણ કચાશ નહોતી રાખવામાં આવી; પરંતુ દુર્યોધન વગેરેના હૃદયમાં કુટિલતા ભરી હતી.

શ્રી કૃષ્ણ તો એ વસ્તુ સમજી ગયા હતા અને એટલા માટે-તેઓ કૌરવોના રાજમહેલના રાજસી નિમંત્રણનો નિરાદર કરીને માન-સન્માનની જરા પણ પરવા કર્યા વગર પ્રેમી ભક્ત વિદુરને ઘરે બોલાવ્યા વગર ચાલ્યા ગયા અને શાકલાલ જે કાંઈ મળ્યું તેનો પ્રેમપૂર્વક ભોગ કરીને તૃપ્ત થયા હતા. ‘હૃયોધનના મેવા ત્યાગી, શાક વિદુર ઘર ખાધું’ એ સુપ્રસિદ્ધ છે.

અહંકારી મનુષ્ય કોઈનું પણ સન્માન કરવા નથી ઇચ્છતો, તે તો સૌની સાથે લુખો વ્યવહાર કરવામાં જ પોતાનું ગૌરવ સમજે છે. જ્યાં કોઈને દબાવાનું કારણ નથી હોતું ત્યાં તો અહંકારી મનુષ્યને આપોઆપ ક્ષણ મળી જાય છે. જ્યાં કોઈ કારણવશાત્ લોકો દબાતા રહે છે ત્યાં લુખાપણું વધતું જાય છે ને યોગ્ય અવસર મળતા સુધી રાખથી ઢાંકેલા અગ્નિની માફક સળગતું રહે છે અને અનુકૂળ તક મળતાં જ પ્રતિહિંસાની પ્રચંડ જ્વાલાના રૂપમાં પ્રકટ થઈને તેને ભસ્મ કરી દે છે અને એ વૈરનો અગ્નિ જન્મજન્માન્તર સુધી દુઃખ આપ્યા કરે છે. એથી ભલદું સન્માન દાનની શીતલ અમૃતધારા વિરોધાગ્નિને શાંત કરીને હૃદયમાં અમૃત સીંચે છે.

એટલા માટે કોઈનું પણ ભૂલેચ્છકે અપમાન ન કરતાં સૌનું યથાયોગ્ય સન્માન કરવું જોઈએ. આપણને ખબર નથી હોતી કે કયા વેશમાં કોણ આવે છે. જ્યારે એના વેશનું રહસ્ય ખુલે છે ત્યારે એ કોણ છે તે માલુમ પડે છે. વિરાટ નગરમાં પાંચે પાંડવો તથા રાણી દ્રૌપદીએ વેશ બદલીને એક વર્ષ નોકરી કરી હતી ત્યાં નીચમતિ કીચકની દ્વારા દ્રૌપદીનું અપમાન થયું હતું. જેના ક્ષણરૂપે કીચક પોતાના બંધુઓ સહિત માર્યો ગયો અને છેવટે એક દિવસ વિરાટ રાજાએ ધર્મરાજાનું અપમાન કર્યું. કેટલાક સમય વીત્યા બાદ જ્યારે ભેદ ખુલ્લો થયો અને માલુમ પડ્યું કે એ પાંચ પાંડવો છે અને સૈરન્દ્રી નામ ધારણ કરીને સેવા કરનારી દાસી એ મહારાણી દ્રૌપદી છે ત્યારે વિરાટના પશ્ચાત્તાપનો પાર ન રહ્યો અને વિરાટ રાજા પોતાની પુત્રીને અર્જુનના પુત્ર અભિમન્યુની સાથે પરણાવીને પણ તે પશ્ચાત્તાપથી છુટી ન શક્યો. એ રીતે આજે આપણે કોઈનું અપમાન કરીએ, આપણને ખબર નથી હોતી કે એ આપણા કેટલાં સન્માનને પાત્ર છે અને વસ્તુતઃ સત્ય પણ એ જ છે. એટલા માટે સૌ કોઈને પરમાત્મસ્વરૂપ સમજીને મન, વાણી તેમ જ શરીરથી સૌનું સન્માન કરવું જોઈએ. અને સૌની સેવાની ઇચ્છા રાખવી. વાણીવડે મધુર તથા આદરપૂર્ણ બોલવું અને શરીરવડે વિનય તથા નમ્રતાપૂર્વક વર્તન કરવું જોઈએ. (ચાલુ)

વર્તમાન સમાચાર

૬૭

વર્તમાન સમાચાર

શ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ:—તા. ૨૭-૧૦-૩૬ ના રોજ સરસુયા મુકરજી સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે વડોદરામાં ન્યાયમંદિરના મકાનમાં ઉજવાઈ હતી, જેમાં નગરશેઠ, નાયબ દિવાન મણીલાલ સાહેબ, પ્રો. માણેકરાવ, મંત્રી સચિવ, ડૉ. હીરાનંદ શાસ્ત્રી, સાક્ષર રમણલાલ દેશાઈ, સુધાલકર સાહેબ, મે. મુનકર સાહેબ પુરોહિત દેશાઈ વગેરે ગ્રહસ્થો તથા જૈન મુનિમહારાજઓ, આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી, મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજી વગેરે ગિરાજમાન હતા. મે. મુકરજી સાહેબે પ્રમુખસ્થાન લીધા બાદ પ્રથમ નગરશેઠે વિવેચન કર્યું હતું અને પ્રમુખસ્થાન લેવાયા બાદ—આચાર્ય મહારાજશ્રીએ વક્તવ્ય શરૂ કર્યું હતું.

શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી.

પછી પ્રાસંગિક વિવેચનો થયા બાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ જણાવ્યું કે આજ એક અપૂર્વ મહાત્માની જયંતી ઉજવાય છે. આજ જાહેરમાં આવી રીતે એમની જયંતી ઉજવાય છે, એનું કારણ શું? જે મહાત્માની આજ જયંતી ઉજવાય છે, તે મહાત્મા એક ઐતિહાસિક પુરૂષ હતા. મહારાજશ્રી હીરવિજયસૂરીશ્વરજી જગતના મહાન ઉપકારક હતા. એઓ પોને જૈન મુનિ જતાં જગતભર ઉપર એમણે ઉપકાર કર્યો છે. એ મહાપુરૂષના નામથી શાંતિ ફેલાઈ છે. પ્રાણી માત્ર ઉપર એમણે એટલા બધા ઉપકાર કર્યા કે ઇતિહાસમાં નોંધ લેવાઈ છે. મહારાજશ્રીએ ધર્મની મર્યાદાથી દૂર થયેલાને ઉપર ચઢાવ્યા છે અને જે જીવલેસા થતી હતી તે અકળાર બાદશાહના દરબારમાં જઈ બંધ કરાવી છે વિ. ધર્મની મર્યાદા કહી મહારાજશ્રીનો પાલણપુરમાં જન્મ, પાંચ વર્ષની વયમાં માતાપિતાનો વિયોગ, એનને ત્યાં નિવાસ, ૧૩ વર્ષની વયે લીધેથી દીક્ષા, એઓશ્રીનો ધર્મપ્રચાર, પ્રવાસ અકળાર બાદશાહનું નિમંત્રણ, દીલ્લી દરબારમાં મળેલું અપૂર્વ માન અને ત્યાં પણ પાડેલો પ્રભાવ, બાદશાહને આપેલો ઉપદેશ, જ મહિના સુધી કરાવેલો જીવદયાનો પ્રયત્ન, કાઠિયાવાડમાં ઉના ગામે ભાદરવા શુદ્ધ અગીયારશને રોજ થયેલું સ્વર્ગારોહણ વગેરે સાલ તીથી વાર ઐતિહાસિક ગણિતી આપી શ્રી શુરવર્ધને અંજલી આપી હતી,

મહારાજશ્રીના આ વ્યાખ્યાન દરમ્યાન એઓના વાદળ ઘેરાઈ આવી વરસાદનું સાઈં જાપડું પડ્યાથી શાંતિ અને આનંદ ફેલાયા હતાં.

ડૉ. હીરાનંદ શાસ્ત્રી

પછી આરકયોલોજી ડીરેક્ટર ડૉ. હીરાનંદ શાસ્ત્રીએ અંગ્રેજીને બદલે હિંદીમાં બોલવા પોતાને પ્રેરણા-સૂચના થઈ છે એવો ઉપોદ્ધાત કરી જણાવ્યું કે શ્રી હીરવિજયજી એક મહાન મહાત્મા છે. કેવળ ગુજરાતના નહીં પણ સારા હિંદુસ્થાનના છે. આખા હિંદુસ્થાન માટે એમણે બહુ સારું કામ કર્યું છે. કૃષ્ણ ભગવાને ગીતામાં કહ્યું છે તેમ

ધર્મની ઝલાની વખતે સંસારમાં એક મહાપુરુષ અવશ્ય અવતરે છે. ગુજરાતમાં એવા બહુ જ મહાત્મા જન્મ લઇ ચુક્યા છે. શ્રી હીરવિજયજી પણ એવા એક મહાત્મા હતા, જે સમયમાં એ મહાત્માનો પ્રાદુર્ભાવ થયો તે વેળા લોક બહુ જ દુઃખી હતા. જ્યારે મહાત્મા હીરવિજયજીની પ્રાંશસા અકબર સુધી પહોંચી ત્યારે અકબરે પોતાના ગુજરાતના વાઇસરોયને હુકમ કર્યો કે આચાર્યશ્રીને દીક્ષી મોકલો. એ આમંત્રણ મુજબ મહાત્મા શ્રી ગુજરાતમાંથી પ્રવાસ કરતા કરતા, રસ્તે ઉપદેશ આપતા આપતા દીક્ષી પહોંચ્યા જૈન ધર્મમાં સ્વારી કરવાનો નિષેધ છે એનું કારણ એ કે સ્વારી કરવામાં તે જીવને ભાર લાગતાં હિંસા થાય ને વળી પગેપાળા પ્રવાસ કરતાં રસ્તે આવતાં ગામ અને લોકોને પણ ધર્મનો ઉપદેશ આપી શકાય. તે તક સ્વારી કરવાથી ઝડબેર ચાલ્યા જવાથી રહી જાય. મહારાજ શ્રીએ રીતે ધર્મલાલ આપતા દીક્ષી પહોંચ્યા અને ત્યાં અકબર સાથે થયેલા વાદવિવાદ-પ્રેમાલાપથી જે મોટો લાભ થયો તે આપણે જાણીએ છીએ. શહેનશાહ અકબરમાં ધાર્મિકસહિષ્ણુતા મજબૂત હતી. અકબર ઇસાઈ ધર્મગુરૂઓ અને હિન્દુ આચાર્યોને પણ પોતાના દરબારમાં નોતરતા, પણ દીક્ષીમાં મહારાજશ્રી હીરવિજયજીએ ભારે પ્રભાવ પાડ્યો હતો અને એ પ્રભાવથી એમણે જીવલેલા આખા રાજ્યમાં બંધ કરાવી હતી. મહાત્માજી કંઈ સાધારણ વ્યક્તિ નથી એ ઉપરથી જણાશે. મહારાજશ્રીએ એ ઉપરાંત એક બીજી વાત પણ કરી છે. એમણે જજીઆ વેરો પણ દૂર કરાવ્યો હતો. એટલું જ નહીં પણ એમણે કેદીઓ પણ છોડાવી મેલ્યા હતા અકબર બાદશાહ સુર્યની ઉપાસના કરતા તથા સંસ્કૃતનો અભ્યાસ કરતા પણ થઈ ગયા હતા વિદ્વાન વક્તાએ વી-સેન્ટ સ્મીથ નામના જાણીતા લેખકને પુસ્તકમાંથી આધારો આપી પોતાનું પ્રવચન પૂરું કર્યું.

શ્રી રમણલાલ દેસાઈ.

પછી જાણીતા સાક્ષર શ્રી રમણલાલ દેસાઈએ બાળજી કરતાં જાણવું કે આજના પ્રસંગે એ ત્રણ વિશિષ્ટ વાતો રજૂ કરીશ. જૈન ધર્મ એ હિંદુધર્મ-આર્ય ધર્મનું શુદ્ધી-કરણ હોય કે ન હોય, સ્વતંત્ર ધર્મ હોય કે ન હોય તેની ચર્ચા અત્રે નહીં કરીએ. જગતમાં જે ૬ મહાન જીવતા ધર્મ ગણાય છે તેમાંનાં ત્રણ હિંદુ, બૌદ્ધ અને જૈનની ઉત્પત્તિ હિંદમાં થઈ છે અને તેથી એ સહોદર છે. આપણો હિંદ ઉદાર દેશ છે. મુસ્લીમ, ઝોરાસ્ટ્રર, ખ્રીસ્તી-સર્વને એણે આવકાર આપ્યો છે. હિંદના આ ત્રણે ધર્મમાં સહિષ્ણુતાનું તત્વ ખાસ તરી આવે છે. એમ કહેવાય છે કે આ ત્રણે ધર્મ અગર ખાસ કરી જૈન ધર્મે એક પ્રકારની નામદાંઠ ફેલાવી છે. જૈન ધર્મથી હિંદુઓ-દિંદીઓમાંથી શુરાતન-વીરત્વ અદ્રશ્ય થયું એમ કહેવું એ મોટી ભૂલ થાય છે. જૈન ધર્મે સાહિત્ય, કલા અને રાજકારણની મોટી સેવા દેશની કરી છે. આપણા ગુજરાતનો ઇતિહાસમાં જોઈશું તો આવડા-સોડાકી-વાધેવાના ઇતિહાસમાં જૈનોએ મોટો અગત્યનો ભાગ ભજવેલો છે. આ ત્રણે રાજકુટુંબોએ ગુજરાતની અસ્મિતા ખતાડી છે અને ઉચ્ચ પ્રકારનો ઇતિહાસ ધડ્યો છે. જૈનોએ તકવાર-વિદ્વતા અને કલા એક સરખી વાપરી છે. આજુપરનાં વસ્તુપાલ તેજપાલનાં સુંદર મંદિરો એનું ઉદાહરણ છે. જૈન ધર્મની પ્રતિભા-પ્રતિષ્ઠા ખાસ કરીને અહિંસા તત્વને લીધે છે, જૈન ધર્મનો મોટામાં મોટો સિદ્ધાંત અહિંસાનો છે. મહારાજશ્રી

વર્તમાન સમાચાર

૬૯

હીરવિજયજીને અકબર આદશાહએ આમંત્રણ આપ્યું અને દીલ્લી દરબારમાં પધાર્યા તો જે દીવાનખાનામાં એમને યોજાવ્યા ત્યાં પાથરણ પાથરેલું તેના ઉપર પગ નહીં મુકું એમ એઓએ કહ્યું. કારણ ? હર લાગે છે કે એ પાથરણ તમે કીડીઓ-જીવજંતુ ભરાઈ ગયાં હશે અને તેથી પાથરણ પર પગ મૂકતાં જાણ્યે-અજાણ્યે હિંસા થઈ જાય. ખરેખર ! પાથરણ ઉપાડ્યું ત્યારે તમે કીડીઓની હારની હાર જણાઈ. આ પ્રસંગ મને તો બહુ જ મહત્વનો લાગે છે. શ્રી હીરવિજયજીનું દીલ્લીનું જૈન પ્રતીતીધીત્વ બહુ સચ્ચ છે જૈન ધર્મનો અદિસાનો સિદ્ધાંત આખી સજીવ સૃષ્ટિને એક સાંકળથી યોજે છે. આ મહત્વનો સિદ્ધાંત સ્વોકારાય તો આપણા અનેક પ્રકારના ઝઘડા દુન્યા-આપત્તિઓ દૂર થશે. હું તો કહું છું કે અદિસા એ મોટામાં મોટું વીરતા છે. જ્યાં સુધી એનું પાલન નહીં થાય ત્યાં સુધી આપણે કાષ્ઠપણ મહત્ત્વના પ્રશ્નનું નીરાકરણ કરી શકીશું નહીં જૈન ધર્મનો આ અદિસાનો સંદેશો હાલ પશ્ચિમના દેશોને વધારે જરૂરી છે. શ્રી હીરવિજયજી મહાન ગુજરાતી હતા. જે થોડા ગુજરાતીઓ મહાન છે તેમાંના આ એક છે. અકબરશાહના દરબારમાં વિદ્વત્ પરિવર્તમાં જે ગુજરાતી જઈ શક્યા તે માત્ર એ હતા. અને તે એક પારસી હતા બીજા જૈન હતા. એ જાને ગુજરાતી એ આપણું સહભાગ્ય છે-ગોરવ છે વગેરે કહી અંગતી આપી હતી.

રાજરત્ન સુધાકર સાહેબ.

રાજરત્ન સુધાકર સાહેબે જણાવ્યું કે હાલ જૈન ધર્મનો ઇતિહાસ નથી, જૈન ધર્મ-જૈન સંસ્થા અમુક વ્યક્તિ છે એમ પણ નથી. બૌદ્ધ ધર્મ એ કંઈ એક આચાર્યનો વીશે એ પક્ષ છે, પણ જૈન ધર્મ માટે નથી. જનન ધર્મ તો ઘણા જુનો-પ્રાચીન છે. ઇતિહાસ હિંદુ, બૌદ્ધ, જૈન-એ ત્રણે ધર્મની સમાજ ઉપર ઘણી અસર થઈ છે. પુનર્જન્મમાં માન્યતા, આત્મા અને કર્મ-એ ત્રણે ધર્મમાં સમાન છે. જૈન ધર્મમાં કેટલાંક વિશિષ્ટ લક્ષણો પણ છે. એક તો એની વિદ્વતા-એકલા પોતાનાં જ દર્શનોની નહીં પણ બીજા ધર્મોની સુધ્ધા. બીજું, એનો અંધસંગ્રહ, બ્રાહ્મણોએ વેદપાઠ મોટે રાખ્યો અને તેનું રક્ષણ-કર્યું તેમ જૈનોમાં લઢીઆનો-લખનારાઓનો એક ખામ વર્ગ છે. એમણે લખીને એને સંગ્રહીને જૈન શાસ્ત્રનું રક્ષણ કર્યું છે. ત્રીજું જૈનાચાર્યો નીતિથી પવિત્ર હતા. એ જૈન ધર્મનું કડક શાસન બતાડે છે. ચોથું એમનો પરાપકાર, મદદ કરવાની વૃત્તિ. પાંચમું એનો અદિસાનો પ્રચાર. સમાજક ઇતિહાસમાં પણ જૈનાચાર્યોએ મોટે ફાળો આપ્યો છે. એની સામાજિક અસર ભૂલી શકાય એમ નથી. વકતાએ શ્રી હીરવિજયજી મહારાજનો જન્મ જ્યારે ખરેખર જરૂર હતી એવા પ્રસંગે થયેલો જણાવી, એઓએ અદિસા માટે કરેલાં ઉપદેશ, પાઠેલા પ્રભાવનો ઉલ્લેખ કરી, ગીતાવાક્ય પ્રમાણે શ્રી હીરવિજયજીમાં પણ પ્રભુનો અંશ હોવાનું જણાવી અર્ધ આપ્યો હતો.

મુનિ મહારાજ શ્રી ચરણવિજયજી.

પછી મુનિ મહારાજ શ્રી ચરણવિજયજીએ જુરસાદાર ભાષણ કરી મે સરસુબા મુકરજી સાહેબ જેવાના પ્રમુખપદે આ ઉત્સવ થાય એ જૈન ધર્મનો મહિમા વર્ણવે છે એમ કહી, ઉદારતા-સહકાર-સૌજન્ય માટે આનંદ બતાડી, જણાવ્યું કે મહારાજશ્રીએ

૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાપાણુ હ્રદય ઉપર પણ પ્રભાવ નાખ્યો છે અને સમ્રાટને અદિસામય બનાવ્યા છે, એ એમના આરિત્યનો પ્રભાવ છે વગેરે કહી મહારાજશ્રીની આદશાલ સાથેની મુલાકાત ત્યાં પાડેલો પ્રભાવ વગેરેનું વિગતવાર છટાદાર વિવેચન કરી મહારાજશ્રીએ પર્યુષણના માત્ર આઠ દિવસ હિંસા બંધ રાખવા માગણી કરેલી, પણ આદશાહે ચાર દિવસ ઉમેરી ૧૨ દિવસ કેવી રીતે કરી આવ્યા તેનું વર્ણન કરી જણાવ્યું કે આદશાદ અકચર પોતાની વીદ્યાન પરિપક્વતા મહારાજશ્રીને જગતગુરુ દિરવિજયસૂરિ એવો ટાઇટલ આપે છે, તે આપને અકચરી વગેરેના આધારથી જણાવી અકચરશાહને મુસક્કમાન નહીં પણ હિંદુ-જૈન તરફિ ઝાળખાવ્યા હતા તથા મં ૦ ગાંધીજી, પં. જવાહરલાલ વગેરેની અદિસા નીતિની તથા શ્રી. મહારાજ સાહેબના એકધર્મ-વિશ્વધર્મના પ્રવાસોની પણ પ્રશંસા કરી, કીર્તિ-મંદિરોમાં કરેલાં વ્યાખ્યાનનો ખાસ ઉલ્લેખ કરી એમાંનાં સુત્રોનું પાલન થવા અને આવી જયંતીઓ ઉપાશ્રવનાં મકાનમાં નહીં પણ આવી રીતે મોટા પાયા ઉપર પબ્લીકમાં હવે પછી ઉજવવા અને જગતના યોકમાં અદિસાની અગત્ય અને મહત્વતાનો પ્રચાર કરવાની જરૂર ભારપૂર્વક સમજાવી હતી.

મે. મુકરંજી સાહેબનું ભાષણ.

પછી મે. મુકરંજી સાહેબે ઉપસંહારનું ભાષણ પોતાની હમેશની છટાદાર અંગ્રેજી ભાષામાં કરતાં એવી મતક્ષયનું જણાવ્યું કે મારે અંગ્રેજી ભાષામાં બોલવું પડે છે, કારણ કે મારું ગુજરાતીનું જ્ઞાન એટલું થોડું છે કે હું એ ભાષાનું ખુન કરી એસું અને મારા હાથે હિંસા થઈ ગયે. આજના ઉત્પવનું પ્રમુખપદ લેવા મહારાજશ્રી ચરણવિજયજીએ મને કરેલા પ્રેમાળ આમંત્રણ માટે આભાર માનું છું. આ ઉત્સવમાં ભાગ લેતાં જાણે હું એક જુનું દેવું ચુકવું છું એમ મને લાગે છે. હું પૂર્વ હિંદનો વતની છું, જ્યાં તમારા મહાન તીર્થંકર જન્મ્યા હતા વગેરે કહી બંગાળા કરતા પશ્ચિમ હિંદમાં જૈન ધર્મના સારા પાલન માટે પ્રશંસા કરી, મહારાજશ્રી હીરવિજયજીની ગચ્છરી અને ઉપકારક આખી કારકીર્દિનું સાલ અને તારીખવાર સિંહાવલોકન કરી બતાડી, મહારાજજીનાં વીતેકા અને પ્રવાસો અને પ્રચારકાર્યનું દાંડીકૃત્ય જેવી દીલ્લીકૃત્યનું સવિસ્તર સુંદર જ્ઞાન કરી જૈન ધર્મની ત્રિદ્વિતા-તપસ્યા-સમર્પણ વગેરેનાં ઉંચા શબ્દોમાં વખાણ કરી એના તીર્થંકરોની હિંદુ ધર્મના મહાત્માઓ સાથેની સમકાલીનતા સમજવી, સરખાવી આ જૈન ધર્મ કેટલો સુંદર અને જુનો છે તેનો ખ્યાલ આપી, આ મહાન સુંદર ધર્મના ઉચ્ચ સિદ્ધાંતો અને સુંદર તત્ત્વજ્ઞાનનો જગતને વધુ લાભ મળે એવી શુભેચ્છા દર્શાવી હતી. છેવટ, આભાર મનાઈ જયંતી ઉત્સવ પૂરો થયો હતો.

વડાદારા શહેરમાં ઉપધાન વહન--અંતે શ્રી સંધ્યા વિનંતિથી આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના નેતૃત્વ નીચે ઉપધાન તપ આરાધવાનું નક્કી થયું છે. પ્રવેશ મુહૂર્ત આસો શુદ્ધ ૧૦. માળાસેપણ કારતક વદિ ૬.

આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ--આસો શુદ્ધ ૧૦ ને રવિવાર ના રોજ આચાર્ય મહારાજ શ્રી. વિજય કમળ સૂરીશ્વરજી મહારાજ શ્રીની સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી ગુરુભક્તિ નિમિત્તે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાતરફથી દરવર્ષ મુજબ જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી.

શ્રી મહાવીરસ્વામીના સંયમધર્મ:—(શ્રી સૂત્રકૃતાંગ આગમનો છાયાનુવાદ) સંપાદક ગોપાળદાસ જીવાભાઈ. શ્રી પુન્યભાઈ જૈન ગ્રંથમાળાનો દશમો નંબર આ ગ્રંથનો છે. અનુવાદક જૈનેતર હોવા છતાં વિદ્વાન હોવાથી અનુવાદ અને રીપ્પણ માટે પં. બેદે-ચરદાસના આ આગમના લેખો વગેરેની મદદ લીધી છે, તેમજ પંડિતજી સુખલાલજીભાઈની સહાય પણ અનુવાદ કરતાં મુશ્કેલી પડી ત્યાં લીધી છે જેથી આ અનુવાદ સરલ ગન્યો છે. છેવટે તેમાંથી કેટલાક સુભાષિત શ્લોકો ભાવાર્થ સહિત મૂળની ભાષા અને શૈલી માટે વાંચકોને ખ્યાલ થવા આપ્યા છે. જેથી વસ્તુસંકલના યોગ્ય થઈ છે. પ્રોફેસર આનંદશંકર આપુભાઈનો વિદ્વત્તાલયો ઉપોદ્ધાત પણ ખાસ વાંચવા જેવો છે. પ્રાપ્તિસ્થાન નવજીવન કાર્યાલય-અમદાવાદ. કિંમત એક રૂપિયો.

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય:—લેખક પંડિત બેચરદાસ જીવરાજ દોશી. સયાજી બાળ જ્ઞાનમાળાના ૧૩૮ મા પુષ્પ તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. નામદાર ગાયકવાડ સરકાર તરફથી મુકાબેલ રકમના બ્યાજમાંથી બાળકોપયોગી અનેકગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. બાળકો તેને સારી રીતે વાંચી-સમજી શકે અને દાલના વાતાવરણ અને યુગને અંધમેસતી શૈલી અને ભાષામાં પં. બેચરદાસે આ ગ્રંથની રચના કરી છે. અન્ય જૈન ગ્રંથો પ્રભાવક ચરિત્ર વગેરેનો આધાર પણ સાથે લેવામાં આવ્યો છે. નાના નાના ૩૭ પ્રકરણો, આચાર્ય મહારાજે સ્પર્શીલા રચનાનો નકશો અને આધારગ્રંથોની નોંધ પણ છેવટે આપી છે. સોલ એજન્ટ ગુર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય (ગાંધીરોડ)-અમદાવાદ. કિંમત આઠ આના ત્યાંથી મળી શકશે.

શ્રી કાન્ત:—તરુણ ગ્રંથમાળાના બીજા વર્ષના પ્રથમ પુસ્તક તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. બંગાળના સાક્ષરશિરોમણિ શરદાબાબુની આ ઉચ્ચ કક્ષાની કૃતિ ગણાય છે જેનો આ અનુવાદ છે, જે ખાસ વાંચવા જેવો છે. શરદાબાબુના જીવનના અનુભવો અને ચિન્તનોથી આ ગ્રંથ ભરપૂર છે. આત્મ ઉચ્ચ સાહિત્ય પ્રકટ કરવા માટે તેના પ્રકાશક ગુર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય, શંભુલાલ જગશી શાહ, ગાંધીરોડ-અમદાવાદને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. તેમના પ્રકાશનો વાંચવા જેવા અને ઉત્તેજનને પાત્ર છે. બાઈબીંગ કાગળ, ટાઇપ વગેરે સુંદર છે— (અનુવાદક રમણલાલ સોની) ગ્રંથમાળાનું વાર્ષિક લઘુજમ ત્રણ રૂપિયા છે. પ્રકાશકને લખી મંગાવવું.

ભાગ્યોદયની ભૂમિકા:—પ્રથમ ખંડ. કર્તા વેદાન્તકવિ હીરાલાલ બદવરાય બુચ. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પદ્યમાં આની રચના સુંદર અને સરલ છે.

મુનિશ્રી મીશ્રીલાલજી મહારાજના આમરણાંત ઉપવાસ—સમાધાનીના

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રયત્નો થયા છતાં ઉપાસથી નિવૃત્તિ થઈ નથી. મુનિશ્રીનો આશય ઉચ્ચ હોવા છતાં ફલિભૂત થવો અશક્ય લાગે છે. તે સંપ્રદાયના બંધુઓએ ગમે તેમ રીતે તોડ ઉતારવાની જરૂર છે.

(૧) શ્રી રાંદેર જીવદયા ફંડ; જૈન પાઠશાળા ફંડ તથા જ્ઞાનખાતાનો રિપોર્ટ:— સં. ૧૯૯૧ ના ભાદરવાથી સં. ૧૯૯૨ ના ભાદરવા સુધી તથા (૨) શાહુ નાથાભાઈ પાનાચંદ જૈન નિરાશ્રીત ફંડ રાંદેરનો સં. ૧૯૯૧-૯૨ નો રિપોર્ટ હિસાબ. અને ખાતાનો હિસાબ ચોખવટવાળો છે, વ્યવસ્થા બરાબર છે. અને લાંસુધી એ જીજ્ઞાસુ જૈન બંધુઓએ જરૂરીયાત પૂરી પાડવાની આવશ્યકતા છે.

મુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

સ્વર્ગસ્થ મુનિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસુરિ (આત્મારામજી) મહારાજના હસ્ત દીક્ષિત શિષ્ય હતા. તેઓશ્રીનો જન્મ સં. ૧૯૧૫ ના શ. શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ થયો હતો. મૂળ ડભોઇના વતની હતા. જૈન ભાવના પ્રગટ થતાં સં. ૧૯૩૮ માં અંબાલા (પંજાબ) શહેરમાં અ. ચાર્ય શ્રી વિજયાનંદસુરિશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજ પાસે ચારિત્ર અંગીકાર કર્યું. તેઓશ્રી સ્વભાવે શાંત, સરસ, ગંભીર અને નિરપૂઠી તેમજ ચારિત્ર-પાત્ર અને વિદ્વાન હતા.

છેલ્લા આઠ દશ વર્ષથી શારીરિક અશક્તિને અંગે સીનોરમાંજ સ્થિરવાસ કર્યો હતો. ગત ચૈત્ર માસથી રોગોએ ઉપરા ઉપરી હુમલાઓ કરવાથી તખ્તવટ લથડી જતાં તા. ૧૮-૧૦-૭૬ ના રોજ સીનોરમાં સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે.

તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસની આ નોંધ લેતાં અમેને અત્યંત દીક્ષાળીરી થાય છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

(મળેલું)

શ્રી પુરૂષોત્તમદાસ ગીગાભાઈનો સ્વર્ગવાસ—

ભાઈશ્રી પુરૂષોત્તમ ગીગાભાઈ ૬૭ વર્ષની વૃદ્ધવયે ધણુ દિવસની ગિમારી ભોથવી પરમાત્માના સ્મરણપૂર્વક પંચતપ પામ્યા છે. તેઓ સાહિત્યપ્રેમી, લેખક, પત્રકાર અને તેમની જ્ઞાતિ તથા સંઘના અગ્રગણ્ય પુરૂષ હતા. તેઓ પોતાના વ્યાપારાદિમાં સાહસિક હોવાથી ચાર દશકા પૂર્વે સાહિત્ય-પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કર્યું હતું. છાપખાનું પણ આ શહેરમાં પ્રથમ તેમણે જ તે જ વખતે શરૂ કર્યું હતું. ભાગ્યયોગે એ વખતે આગતો પ્રકાશ વેપારને થયો છતાં ફરી પગભર સ્થિતિમાં પહોંચનાર તેઓ એક સાહસિક મનુષ્ય જણાયા હતા. જેઓ શ્રદ્ધાળુ, મિલનસાર, મળતાવડા સ્વભાવના અને નિડર હતા. આ સભા ઉપર તેઓનો અપ્રતિમ પ્રેમ હોઈ ત્રીસ વર્ષથી સભાસદ હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને એક લાયક સભાસદની ખોટ પડી છે. તેમના પુત્ર તથા કુટુંબને દિલાસો દેવા સાથે તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

વકીલ મોહનલાલ હેમચંદનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રીયુત મોહનલાલભાઈ સુમારે સીત્તર વર્ષની વયે થોડા વખતની બિમારી બોગવી તેમના વતન પાદરામાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓ દેવ, ગુરૂ, ધર્મના પૂર્ણ શ્રદ્ધાળુ અને શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી આચાર્ય મહારાજના અનન્ય ભક્ત હતા. શ્રી જ્ઞાન પ્રચારક મંડળના પ્રકાશન ખાતાના સેક્રેટરી હોઈ સાહિત્યરસિક પણ હતા. મિલનસાર, સરલ હૃદયી, ધર્મ-ક્રિયાના રસિક હતા. સમાજના તેઓશ્રી આગેવાન હોઈ તેવા એક શ્રાવક-રત્નની જૈન સમાજમાં ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છી તેમના સુપુત્ર મણિભાઈ તેમના પગલે ચાલી ધર્મસેવા કરે તેમ સુચવીએ છીએ.

ભેટના ગ્રંથો.

ગયા માસમાં જણાવ્યા પ્રમાણેના સાત ગ્રંથો આવતા માસની આખરેથી અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરને પોસ્ટ પુરતા પૈસાનું વીં પીં કરી મોકલવામાં આવશે. બે ગ્રંથોનું આઇન્ડીંગ થાય છે, તે પુરું થયેથી મોકલીશું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરજના છપાતાં ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી ત્રિપિષ્ઠાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશે પર્વો) પ્રત તથા
શુકાકારે. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)
- ૨ ધાતુપારાયણ. ૩ શ્રી વૈરાગ્ય કંદપલતા (શ્રી યશોનિબંધકૃત)
પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષ્ટિકાવૃતિ.

શ્રી ત્રિપિષ્ઠાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પ્રથમપર્વ) તૈયાર થઇ ગયું છે. (શુક કારે તથા પ્રતાકારે) આઇન્ડીંગ થાય છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ (પોસ્ટેજ જુદું) બીજા પર્વો તૈયાર થાય છે

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

શ્રી અમરચંદ્રસૂરિકૃત મૂળ ગ્રંથનું શુદ્ધ અને સરલ ભાષાંતર.
(છપાય છે)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સર-લતાથી જલદીથી કંઠાત્ર પણ કરી શકે તેવા સાદા, સરલ સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે. જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે, મદદની જરૂર છે. આર્થિક સહાય આપનારની ઇચ્છા મુજબ અદ્ય કિંમતથી કે વિના મૂલ્યે સલાના ધારા પ્રમાણે ભેટ પણ આપી શકાશે.

લખો—શ્રી. જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B 431.

અમારું પ્રકાશન ખાતું.

પ્રાચીન સાહિત્યના છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-દ્વિતીય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૩ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦
૪ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.	રૂ. ૬-૦-૦
૫ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિચિત ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૭ શ્રી વસુદેવહિંડિ ત્રીજો ભાગ.	૮ પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ.
૯ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિકૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર	

ગુજરાતી ગ્રંથો.

૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત.	રૂ. ૦-૨-૬
૨ શ્રી દેવસિંહ પ્રતિકમણુ	રૂ. ૦-૧૦-૦
૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર	ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રો બંને અક્ષરોવાળી બુક. (શ્રી જૈન એજ્યુકેશનબોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ) રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦.
૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ.	રૂ. ૦-૨-૦
૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્મશાહ.	રૂ. ૦-૪-૦

અધીં કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૬૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધીં કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

મૂળ કિંમત. અધીં કિંમત.

તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.	૧૦-૦-૦	૫-૦-૦
જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.	૦-૮-૦	૦-૪-૦
આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦	૦-૩-૦

લખો:—

જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેડ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.